

โยชูวา

โยชูวาได้รับหน้าที่ใหม่

1 อยู่มาเมื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์สิ้นชีวิตแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาบุตรชายหนุ่มผู้รับใช้ของโมเสสว่า

2 "โมเสสผู้รับใช้ของเราสิ้นชีวิตแล้ว ฉะนั้นบัดนี้จงลุกขึ้น ยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ ทั้งเจ้าและชนชาตินี้ ทั้งหมดไปยังแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่เขาทั้งหลาย คือแก่คนอิสราเอล

3 ทุก ๆ ตำบลถิ่นที่ฝ่าเท้าของเจ้าทั้งหลายจะเหยียบลง เราได้ยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย ดังที่เราได้ตรัสไว้กับโมเสส

4 ตั้งแต่ถิ่นทूरกันดารและภูเขาเลบานอนนี้ ไกลไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส แผ่นดินทั้งหมดของคนฮิตไทต์ ถึงทะเลใหญ่ทางทิศตะวันตก จะเป็นอาณาเขตของเจ้า

5 ไม่มีผู้ใดจะยืนหยัดต่อหน้าเจ้าได้ตลอดชีวิตของเจ้า เราอยู่กับโมเสสมาแล้วฉันใด เราจะอยู่กับเจ้าฉันนั้น เราจะไม่ละเลยหรือละทิ้งเจ้าเสีย

6 จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะกระทำให้ชนชาตินี้แบ่งมรดกในแผ่นดินนั้น ซึ่งเราปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายว่าจะยกให้แก่เขา

7 เพียงแต่จงเข้มแข็งและกล้าหาญยิ่งเถิด ระวังที่จะกระทำตามพระราชบัญญัติทั้งหมดซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราได้บัญชาเจ้าไว้ นั่น อย่าหลีกเลียงจากพระราชบัญญัติ นั้นไปทางขวามือหรือทางซ้าย เพื่อว่าเจ้าจะไปในถิ่นฐานใด เจ้าจะได้รับความสำเร็จอย่างดี

8 อย่าให้หนังสือพระราชบัญญัตินี้ ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรีกตรองตามนั้น ทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้ นั้นทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความจำเริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี

9 เราสั่งเจ้าไว้แล้วมิใช่หรือว่า จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าตกใจหรือคร้ามกลัวเลย เพราะว่าเจ้าไปในถิ่นฐานใด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ทรงสถิตกับเจ้า"

โยชูวาเตรียมประชาชนที่จะข้ามแม่น้ำจอร์แดน

10 แล้วโยชูวาบัญชาเจ้าหน้าที่ทั้งปวงของประชาชนว่า

11 "จงไปในค่ายส่งประชาชนว่า จงเตรียมเสบียงอาหารไว้ เพราะว่าภายในสามวันท่านทั้งหลายจะต้องยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้

(1) อพย 24:13; กตว 13:16 (2) กตว 12:7 (3) พบญ 11:24 (4) ปฐก 15:18 (5) อพย 3:12; พบญ 7:24 (6) พบญ 31:7, 23 (7) กตว 27:23; พบญ 5:32; 31:7 (8) พบญ 17:18-19; 29:9; 31:24 (9) พบญ 31:7; สดค 27:1 (11) พบญ 9:1

เพื่อเข้าไปยึดครองแผ่นดิน ซึ่ง
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ประทานแก่ท่านให้ยึดครอง”

12 แล้วโยชูวาพูดกับคนรูเบน
คนกาดี และคนตระกูลมนัสเสห์
ครั้งหนึ่งว่า

13 “จงจำคำที่โมเสสผู้รับใช้ของ
พระเยโฮวาห์ บัญชาท่านทั้ง
หลายไว้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านทั้งหลายจัดที่พักให้
ท่าน และประทานแผ่นดินนี้แก่
ท่าน

14 จงให้ภรรยาของท่านทั้ง
หลาย ลูกเล็กของท่าน และฝูง
สัตว์ของท่านอยู่ในแผ่นดิน
ซึ่งโมเสสยกให้ที่ ฟากแม่น้ำ
จอร์แดนข้างนี้ แต่ผู้ชายที่ข้า-
นาญศึกทั้งหลายในพวกท่าน
ต้องถืออาวุธข้ามไปเป็นทัพหน้า
เพื่อช่วยพี่น้องของตน

15 จนกว่าพระเยโฮวาห์จะประ-
ทานที่พักให้แก่พี่น้องของท่าน
ดังที่ประทานแก่ท่าน ทั้งให้เขา
ได้ยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของท่านประทาน
แก่เขา แล้วท่านจึงจะกลับไปยัง
แผ่นดินที่ท่านยึดครองและถือ
ไว้เป็นกรรมสิทธิ์ คือแผ่นดินซึ่ง
โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์
ได้ให้แก่พวกท่านฟากแม่น้ำ
จอร์แดนข้างนี้ ทางดวงอาทิตย์
ขึ้น”

16 เขาทั้งหลายจึงตอบโยชูวาว่า
“ลึงสารพัดซึ่งท่านบัญชาแก่พวก
เรา เราจะกระทำตาม ท่านจะให้
พวกเราไปในที่ใดๆ เราจะไป

17 เราเชื่อฟังโมเสสในเรื่องทั้ง
ปวงอย่างไร เราจะเชื่อฟังท่าน
อย่างนั้น ขอเพียงว่าพระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าของท่านทรงสถิต
กับท่าน ดังที่พระองค์ได้สถิต
กับโมเสสก็แล้วกัน

18 ผู้ใดที่ขัดขืนคำบัญชาของ
ท่าน และไม่เชื่อฟังถ้อยคำของ
ท่าน ไม่ว่าท่านจะบัญชาเขา
อย่างไร ผู้นั้นจะต้องถึงตาย ขอ
เพียงให้เข้มแข็งและกล้าหาญ
เถิด”

นางราหับช่วยผู้สอดแนม

2 ต่อมา โยชูวาบุตรชายนูน
ได้ใช้ชายสองคนจากเมือง
ซิทธิมเป็นการลับให้ไปสอด
แนม กล่าวว่า “จงไปตรวจดู
แผ่นดินนั้น และเมืองเยรีโค
ด้วย” คนทั้งสองก็ไป เข้าไปใน
เรือนของหญิงโสเภณีคนหนึ่ง
ชื่อราหับ และพักอยู่ที่นั่น

2 มีคนทูลกษัตริย์เมืองเยรีโคว่า
“ดูเถิด มีชายอิสราเอลบางคน
เข้ามาคืบนี้ เพื่อจะสอดแนมดู
แผ่นดิน”

3 ฝ่ายกษัตริย์เมืองเยรีโคจึงใช้
คนไปสั่งราหับว่า “จงส่งคน
เหล่านั้นซึ่งมาหาเจ้าในบ้านของ

(13) กตว 32:20-28 (15) ยชว 22:1-4 (17) 1 ซมอ 20:13; 1 พกษ 1:37

(1) กตว 25:1; ยชว 3:1; มธ 1:5; สบ 11:31; ยก 2:25

(2) ยชว 2:22

เจ้าออกมาให้เรา เพราะเขามา เพื่อจะสอดแนมดูทั่วแผ่นดินของเรา”

4 แต่หญิงนั้นได้ซ่อนชายทั้งสองเสียแล้วจึงกล่าวว่า “มีผู้ชายมาหาข้าพเจ้าจริง แต่เขามาจากไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ

5 ต่อมา เมื่อจะปิดประตูเมืองในเวลาพลบค่ำ คนเหล่านั้นก็ออกไปแล้ว เขาไปทางไหน ข้าพเจ้าไม่ทราบ จงรีบตามเขาไปเถิด คงทันเขา”

6 แต่หญิงนั้นได้พาคนทั้งสองขึ้นบนหลังคาแล้วซ่อนตัวเขาไว้ใต้ต้นป่านซึ่งวางลำดับตากไว้ที่ดาดฟ้าบนหลังคานั้น

7 เขาทั้งหลายก็ไล่ตามคนทั้งสองไปทางแม่น้ำจอร์แดนจนถึงท่าข้าม พอคนที่ไล่ตามนั้นออกไปแล้วเขาก็ปิดประตูเมือง

8 เมื่อชายทั้งสองคนยังไม่นอนหญิงนั้นก็ขึ้นไปหาเขาบนหลังคา

9 กล่าวแก่ชายนั้นว่า “ดิฉันทราบแล้วว่า พระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินนี้แก่พวกท่าน ความศรัทธากลับต่อท่านได้ตกอยู่บนเราทั้งหลาย และบรรดาชาวแผ่นดินก็ครั่นคร้ามต่อท่าน

10 เพราะเราทั้งหลายได้ยินเรื่องที่พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ทะเลแดงแห้งไปต่อหน้าท่าน

เมื่อท่านออกจากอียิปต์ และเรื่องการทำท่านได้กระทำแก่กษัตริย์ทั้งสองของคนอโมไรต์ ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือกษัตริย์สิโหนและโอก ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ทำลายเสียสิ้น

11 เพราะเรื่องท่านนี้แหละ พอเราได้ยินข่าวนี้ จิตใจของเราก็ละลายไป ไม่มี ความกล้าหาญเหลือ อยู่ในสักคนหนึ่งเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของสวรรค์เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง

12 ฉะนั้นบัดนี้ ขอท่านปฏิญาณให้ดิฉันในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า เมื่อดิฉันได้แสดงความเมตตาต่อท่านแล้ว ท่านจะแสดงความเมตตาต่อเรอบินดาของดิฉันและให้มีหมายสำคัญอันแน่นอนต่อกัน

13 และขอไว้ชีวิตบิดามารดาพี่น้องชายหญิง และทุกคนที่เป็นของวงศ์ญาตินี้ ให้ชีวิตเรารอดจากตาย”

14 ชายนั้นจึงตอบนางว่า “ชีวิตของเราเพื่อชีวิตของเจ้านะหรือ ถ้าเจ้าไม่แปร่งพรายเรื่องนี้แก่ผู้ใด เราจะมี ความเมตตาและจริงใจต่อเจ้า เมื่อพระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินนี้แก่เรา”

15 แล้วนางจึงเอาเชือกหย่อน

(4) 2 ซมอ 17:19-20 (6) อพย 1:17; 2 ซมอ 17:19 (9) ปฐก 35:5; อพย 15:15

(10) อพย 14:21; กตว 21:21 (11) อพย 15:14-15 (12) ยชว 2:18; 1 ซมอ 20:14

(13) ยชว 6:23-25 (14) ปฐก 47:29; วนฉ 1:24; มธ 5:7 (15) กจ 9:25

เขาทั้งสองลงทางหน้าต่าง เพราะบ้านของนางตั้งอยู่ที่กำแพงเมือง นางอาศัยอยู่ในกำแพง

16 นางจึงบอกเขาว่า “จงขึ้นไปบนภูเขา ด้วยเกรงว่าผู้ที่ไล่ตามจะพบเข้า จงซ่อนตัวอยู่สามวัน จนกว่าผู้ที่ไล่ตามจะกลับ แล้วจึงค่อยออกเดินต่อไป”

17 ชายนั้น จึงพูดกับนางว่า “ฝ่ายเราจะไม่ให้ผิดคำปฏิญาณซึ่งเจ้าได้ให้เราปฏิญาณนั้น

18 ดูเถิด เมื่อเรายกเข้ามาในแผ่นดินนี้ เจ้าจงเอาด้ายแดงนี้ผูกไว้ที่หน้าต่างซึ่งเจ้าห้อยเรอลงไปนั้น และเจ้าจงรวบรวมบิตามารดา พี่น้อง และครัวเรือนของบิดาทั้งสิ้นเข้ามาไว้ในบ้าน

19 ถ้ามีผู้ใดออกไปที่ถนนนอกประตูบ้าน ให้โลหิตของผู้นั้นตกบนศิระษะของผู้นั้นเอง ฝ่ายเราไม่มีความผิด แต่ถ้ามีคนหนึ่งคนโดยกมือขึ้นทำร้ายผู้ใดที่อยู่กับเจ้าในเรือน ให้โลหิตของผู้นั้นตกบนศิระษะของเราเถิด

20 แต่ถ้าเจ้าแพร่งพรายเรื่องของเราแก่ผู้ใด เราก็กินจากคำปฏิญาณซึ่งเจ้าให้เราปฏิญาณไว้

21 นางจึงกล่าวว่า “ให้เป็นไปตามคำของท่านเถิด” แล้วนางก็

ส่งคนทั้งสองนั้นไป เขาก็ไป นางจึงเอาด้ายแดงผูกไว้ที่หน้าต่าง

22 คนทั้งสองออกไปแล้วปีนขึ้นไปบนภูเขาพักอยู่ที่นั่นสามวัน จนผู้ที่ไล่ตามกลับ เพราะผู้ที่ไล่ตามนั้นได้ค้นหาอยู่ตลอดทางก็ไม่พบ

23 ชายทั้งสองก็ลงจากภูเขาอีก และข้ามไปหาโยชูวาบุตรชายนูนแล้วเล่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งเกิดแก่ตนให้ฟัง

24 และเขากล่าวแก่โยชูวาว่า “พระเยโฮวาห์ทรงมอบแผ่นดินนั้นทั้งหมดไว้ในมือเราแน่นอนแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกบรรดาชาวบ้านชาวเมืองในแผ่นดินนี้ก็มีใจครั่นคร้ามไป เพราะเราเป็นเหตุ”

คนอิสราเอลข้าม

แม่น้ำจอร์แดน

3 ฝ่ายโยชูวาก็ตื่นแต่เช้า เขาทั้งหลายยกออกจากชิติมมาถึงแม่น้ำจอร์แดน ทั้งตัวท่านและคนอิสราเอลทั้งหมด เขาก็อยู่ที่นั่นก่อนจะข้ามไป

2 ครั้งล่วงหน้าได้สามวัน พวกเขาไปที่ที่ไปทั่วค่าย

3 แล้วบัญชาประชาชนว่า “เมื่อท่านเห็นที่บัพนธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และเห็นคนเลวีซึ่งเป็นปุโรหิต

(17) อพย 20:7 (18) ยชว 2:12; 6:23

(19) 1 พกษ 2:32; มธ 27:25 (24) อพย 23:31; ยชว 6:2; 21:44

(1) ยชว 2:1 (2) ยชว 1:10-11 (3) กตว 10:33; พบญ 31:9, 25

ห้ามไป ก็ให้ยกออกจากที่ของ
ท่านตามหีบนั้นไป

4 ที่ ระยะเวลาของท่านไว้ให้ห่าง
จากหีบประมาณสองพันศอก
อย่าเข้าไปใกล้หีบนั้น เพื่อท่าน
ทั้งหลายจะได้รู้จักทางที่จะไป
เพราะท่านยังไม่เคยผ่านทางนี้
มาก่อน”

5 ฝ่ายโยชูวาจึงกล่าวแก่ประชา
ชนว่า “จงชำระตัวให้บริสุทธิ์เถิด
เพราะว่าพรุ่งนี้ พระเยโฮวาห์จะ
ทรงกระทำการมหัศจรรย์ท่าม-
กลางท่าน”

6 โยชูวาสั่งพวกปุโรหิตว่า
“จงยกหีบพันธสัญญาข้ามไปข้าง
หน้าประชาชนทั้งปวง” เขาก็
ยกหีบพันธสัญญาเดินไปข้าง
หน้าประชาชน

7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า
“วันนี้เราจะเริ่มยกย่องเจ้าท่าม-
กลางสายตาของบรรดาอิสราเอล
เพื่อเขาจะทราบ ว่าเราอยู่กับ
โมเสสมาแล้วอย่างไร เราจะอยู่
กับเจ้าอย่างนั้น

8 และเจ้าจงสั่งปุโรหิตผู้ห้ามหีบ
พันธสัญญาว่า “เมื่อท่านทั้ง
หลายมาริมแม่น้ำจอร์แดนจง
หยุดยืนอยู่ในแม่น้ำจอร์แดน”

9 และโยชูวากล่าวแก่คนอิสรา-
เอลว่า “จงมาที่นี่เถิด และฟัง
พระดำรัสของพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของท่าน”

10 และโยชวากล่าวว่า “โดยเหตุ
นี้ ท่านทั้งหลายจะได้ทราบว่า
พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ได้ประ-
ทับอยู่ที่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย
และว่าพระองค์จะทรงขับไล่คน
คานาอัน คนฮิตไทต์ คนฮีไวต์
คนเปอร์สซี คนเกอร์กาซี คนอา-
โมไรต์ และคนเยบสุสให้พ้นหน้า
ท่านทั้งหลายอย่างแน่นอน

11 ดูเถิด หีบพันธสัญญาแห่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้าป็นสากลพิ-
ภพจะข้ามไปข้างหน้าท่านลงไป
ในแม่น้ำจอร์แดน

12 ฉะนั้นบัดนี้จงเลือกคนสิบ
สองคนออกจากตระกูลอิสรา-
เอลตระกูลละคน

13 และต่อมาทันทีที่เมื่อฝ่าเท้า
ของปุโรหิตผู้ห้ามหีบแห่งพระ
เยโฮวาห์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่ง
แผ่นดินโลกทั้งสิ้น จะลงไปยืน
อยู่ในแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำ
จอร์แดนจะถูกตัดขาดจากน้ำ
ที่ไหลมาจากข้างบน น้ำนั้นจะ
หยุดตั้งขึ้นเป็นกองเดียว”

14 ดังนั้นเมื่อประชาชนยกจาก
เต็นท์ของเขาทั้งหลาย เพื่อจะ
ข้ามแม่น้ำจอร์แดน พร้อมกับ
ปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาไป
ข้างหน้าประชาชน

15 เมื่อคนห้ามหีบมาถึงแม่น้ำ
จอร์แดนและเท้าของปุโรหิต
ผู้ห้ามหีบก้าวลงในริมแม่น้ำ

(4) อพย 19:12 (5) อพย 19:10, 14-15 (6) กตว 4:15 (7) ยชว 1:5, 9; 4:14

(8) ยชว 3:3, 17 (10) อพย 33:2; พพย 5:26 (11) ยชว 3:13 (12) ยชว 4:2, 4

(13) ยชว 3:11, 15-16; สดต 78:13 (14) สดต 132:8; กจ 7:44-45 (15) ยชว 3:13

แล้ว (แม่น้ำจอร์แดนขึ้นท่วมฝั่งตลอดฤดูเกี่ยวข้าวเสมอ)

16 น้ำที่ไหลมาจากข้างบนก็หยุดตั้งขึ้นและหนุนขึ้นเป็นกอง ไกลออกไปยี่งกตั้งแต่เมืองอาดัม ซึ่งเป็นเมืองอยู่ข้างๆ เมืองศาราธาน และน้ำที่ไหลลงสู่ทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็มนั้นก็ขาดกันสิ้น แล้วประชาชนก็ข้ามไปที่ฝั่งตรงข้ามเมืองเยรีโค

17 และปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ยืนมั่นอยู่ บนดินแห่งกลางแม่น้ำจอร์แดน คนอิสราเอลทั้งหมดก็เดินข้ามไปบนดินแห่ง จนประชาชนข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปหมด

ที่ระลึกที่ทำด้วยศิลาสองแห่ง
4 ต่อมาเมื่อประชาชนนั้นได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนเสร็จหมดแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวาว่า

2 "จงเลือกชายสิบสองคนจากประชาชนตระกูลละคน

3 และบัญชาเขาว่า "จงไปเอาศิลาสิบสองก้อนจากที่นี่ที่กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่ซึ่งเท้าของปุโรหิตยืนมั่นอยู่นั้น ขนมาวางไว้ในที่ซึ่งท่านทั้งหลายจะนอนในคืนวันนี้"

4 แล้วโยชูวาก็เลือกชายสิบสอง

คน ซึ่งท่านจัดตั้งจากประชาชนอิสราเอลตระกูลละคน

5 โยชูวาจึงสั่งเขาว่า "จงผ่านไปข้างหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านลงไปกลางแม่น้ำจอร์แดน แล้วแบกศิลามาคนละก้อนตามจำนวนตระกูลคนอิสราเอล

6 เพื่อว่าสิ่งนี้จะเป็นหมายสำคัญในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ในเมื่อลูกหลานของท่านจะถามบิดาในเวลาต่อไปว่า "ศิลาเหล่านี้มีความหมายอะไร"

7 แล้วท่านจงตอบพวกเขาว่า "น้ำที่จอร์แดนขาดจากกันต่อหน้าหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ เมื่อหีบนั้นข้ามแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนก็ขาดจากกัน ศิลาเหล่านี้จะเป็นที่รำลึกแก่ลูกหลานอิสราเอลเป็นนิตย์"

8 คนอิสราเอลเหล่านั้นก็กระทำตามที่โยชูวาบัญชา และชนสิบสองก้อนมาจากกลางจอร์แดน ตามจำนวนตระกูลคนอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวา และเขาก็แบกมายังที่ซึ่งเขาพักอยู่ วางไว้ที่นั่น

9 และโยชูวาได้ตั้งศิลาสิบสองก้อนไว้กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่ที่เท้าของปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญายืนอยู่ และศิลาเหล่านี้

(16) ปฐก 14:3; กตว 34:3; พบทย 3:17; 1 พกษ 4:12; 7:46 (17) อพย 14:21-22, 29

(1) พบทย 27:2; ยชว 3:17 (2) ยชว 3:12 (3) ยชว 3:13; 4:19-20

(6) อพย 12:26; 13:14; พบทย 6:20; 27:2 (7) อพย 12:14; กตว 16:40; ยชว 3:13

นั่นก็ยังมีอยู่จนทุกวันนี้
 10 เพราะว่าปุโรหิตผู้ห้ามหีบ
 นั้นได้ยืนอยู่ที่กลางจอร์แดน
 กว่าสิ่งสารพัดจะสำเร็จ ตามซึ่ง
 พระเยโฮวาห์บัญชาโยชูวาให้
 บอกประชาชน ตามซึ่งโมเสสได้
 บัญชาไว้กับโยชูวาทุกประการ
 แล้วประชาชนก็รีบข้ามไป
 11 ต่อมาเมื่อประชาชนข้ามไป
 หมดแล้ว หีบแห่งพระเยโฮวาห์
 และปุโรหิตก็ข้ามไปต่อหน้า
 ประชาชน
 12 คนรูเบน คนกาต และคน
 มนัสเสห์ครึ่งตระกูลถืออาวูธนำ
 หน้าคนอิสราเอลข้ามไปตามที่
 โมเสสได้สั่งเขาไว้
 13 มีคนถืออาวูธไว้พร้อมที่จะ
 เข้าสงครามประมาณสี่หมื่นคน
 ได้ข้ามไปต่อพระพักตร์พระเย-
 โฮวาห์เพื่อทำศึก ไปถึงที่ราบ
 เขตเมืองเยรีโค
 14 ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรง
 ยกย่องโยชูวาท่ามกลางสายตา
 ของคนอิสราเอลทั้งปวง เขาทั้ง
 หลายก็ยำเกรงท่าน ดังที่เขาเคย
 ยำเกรงโมเสสตลอดชีวิตของ
 ท่าน
 15 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวา
 ว่า
 16 “จงบัญชาปุโรหิตผู้ห้ามหีบ
 พระโอวาทให้ขึ้นมาจากจอร์-
 แแดน”

17 โยชูวาจึงบัญชาแก่ปุโรหิตว่า
 “จงขึ้นมาจากจอร์แดนเถิด”
 18 ต่อมาเมื่อปุโรหิตผู้ห้ามหีบ
 พันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้น
 มาจากกลางจอร์แดน เมื่อฝ่า
 เท้าของปุโรหิต ตุกขึ้นเหยียบ
 แผ่นดินแห่ง นำในจอร์แดนก็
 กลับมายังที่เก่า ไหลท่วมฝั่ง
 อย่างเดิม

กิลกาลคือค่ายแห่งแรก ในคานาอัน

19 ประชาชนได้ขึ้นจากจอร์-
 แแดนในวันที่สิบเดือนที่หนึ่ง ไป
 ตั้งค่ายอยู่ที่กิลกาล ริมเขตเมือง
 เยรีโคข้างทิศตะวันออก
 20 และศิลาสิบสองก้อนซึ่งเขา
 นำออกมาจากจอร์แดนนั้น โย-
 ชูวาก็ได้ตั้งไว้ที่กิลกาล
 21 ท่านจึงกล่าวแก่คนอิสราเอล
 ว่า “เวลาภายหลังเมื่อลูกหลาน
 จะถามบิดาของเขาว่า ‘ศิลาเหล่านี้
 นี้มีความหมายอะไร’
 22 แล้วท่านจงตอบแก่ลูกหลาน
 ให้ทราบ ว่า ‘อิสราเอลได้ข้าม
 จอร์แดนนี้บนดินแห้ง’
 23 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระ
 เจ้าของท่านทั้งหลายกระทำ
 ให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งไปเพื่อท่าน
 จนท่านข้ามไปได้หมด ดังที่
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
 กระทำแก่ทะเลแดง ทรงกระทำ
 ให้แห้งเพื่อเราทั้งหลาย จนเรา

(11) ยชว 3:11; 6:11 (12) กตว 32:17, 20 (14) ยชว 3:7; 1 พศด 29:25

(16) อพย 25:16, 22 (18) ยชว 3:15 (19) ยชว 5:9 (20) พบญ 11:30; ยชว 4:3; 5:9

(21) ยชว 4:6 (22) อพย 12:26-27 (23) อพย 14:21

ข้ามไปหมด

24 เพื่อชนชาติทั้งหลายทั่วพิภพจะได้ทราบว่า พระหัตถ์พระเยโฮวาห์นั้นทรงฤทธิ เพื่อท่านทั้งหลายจะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นนิตย์”

5 ต่อมา เมื่อบรรดากษัตริย์ของคานาอันไรต์ซึ่งอยู่ฟากจรแดนข้างตะวันตก และบรรดากษัตริย์ของคนคานาอัน ซึ่งอยู่ใกล้ทะเล ได้ยินว่าพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้น้ำในจรแดนแห้งไปต่อหน้าคนอิสราเอลให้เราข้ามฟากไปได้หมดแล้วจิตใจของเขาก็ละลายไป ไม่มีกำลังใจในตัวอีกต่อไป เหตุเพราะคนอิสราเอล

คนอิสราเอลรุ่นใหม่เข้าสู่หัต 2 คราวนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “จงทำมิตด้วยหินคมและให้คนอิสราเอลเข้าสู่หัตเป็นครั้งที่สอง”

3 โยชูวาจึงทำมิตด้วยหินคมและให้คนอิสราเอลเข้าสู่หัตที่เนินเขาแห่งหนึ่งหุ้มปลายองคชาติ

4 นี่แหละเป็นเหตุซึ่งโยชูวาให้เขาเข้าสู่หัต ในบรรดาประชาชนผู้ออกมาจากอียิปต์พวกผู้ชาย คือทหารทั้งหมดสิ้นชีวิตเสียดามทางในถิ่นทุรกันดารหลังจากที่ออกจากอียิปต์

5 แม้ว่าประชาชนผู้ออกมาเหล่านั้นได้เข้าสู่หัตหมดทุกคนแล้ว แต่ประชาชนทุกคนที่เกิดมาใหม่ตามทางที่ในถิ่นทุรกันดารหลังจากที่ออกมาจากอียิปต์นั้น ยังไม่ได้เข้าสู่หัต

6 เพราะว่าคนอิสราเอลเดินทางสี่สิบปีอยู่ในถิ่นทุรกันดารจนประชาชนทั้งหลายที่ออกมาจากอียิปต์สิ้นชีวิตเสียหมด เพราะเขามิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับเขาว่า พระองค์จะไม่ทรงยอมให้เขาเห็นแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่า จะประทานแก่เราทั้งหลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์

7 แต่บุตรของเขาซึ่งพระองค์ทรงให้แทนเขานั้น โยชูวาก็ได้ให้เข้าสู่หัต เพราะว่าเขายังไม่เข้าสู่หัต เพราะว่าเขาไม่เคยได้เข้าสู่หัตเมื่อมาตามทาง

8 ต่อมาเมื่อได้ให้ประชาชนเข้าสู่หัตเสร็จหมดแล้ว เขาก็พักอยู่ในที่อาศัยในค่ายจนกว่าจะหายเป็นปกติ

9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “วันนี้ เราได้กลิ้งความอดสูเพราะอียิปต์ไปให้พ้นเจ้าแล้ว” จึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่ากิลาล

(24) อพย 14:31; 15:16 (1) อพย 15:14-15; กตว 13:29; ยชว 2:10-11; 9:9

(2) อพย 4:25 (4) กตว 14:29; 26:64-65; พบญ 2:14-16 (6) อพย 3:8; กตว 14:23

(7) กตว 14:31 (8) ปฐก 34:25 (9) ปฐก 34:14; ยชว 4:19

จนทุกวันนี้
10 ฝ่ายคนอิสราเอลได้ตั้งค่ายที่
กิลกาล เขาถือเทศกาลปัสกาใน
วันที่สิบสี่ของเดือนนั้นเวลาเย็น
ณ ที่ราบเมืองเยรีโค

มานาขาดไป

11 วันรุ่งขึ้นหลังวันเทศกาล
ปัสกา วันนั้นเองเขาก็รับประทาน
ผลอันเกิดจากแผ่นดิน คือ
ขนมไร้เชื้อและข้าวคว

12 ตั้งแต่วันรุ่งขึ้นมานาก็ขาด
ไป คือเมื่อเขาได้รับประทานผล
จากแผ่นดิน คนอิสราเอลไม่มี
มานาอีกเลย ในปีนั้นเขาได้รับประ
ทานผลจากแผ่นดินคานาอัน
จอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์

ปรากฏแก่โยชูวา

13 ต่อมาเมื่อโยชูวาอยู่ข้างเมือง
เยรีโค ท่านก็เงยหน้าขึ้นมองดู
และดูเถิด มีชายคนหนึ่งชักดาบ
ออกมาถือยืนอยู่ตรงหน้าท่าน
โยชูวาเข้าไปหาชายนั้น กล่าวแก่
เขาว่า "ท่านอยู่ฝ่ายเราหรืออยู่
ฝ่ายศัตรู"

14 ผู้นั้นจึงตอบว่า "มิใช่ ที่
เรามา ก็มาเป็นจอมพลโยธา
ของพระเยโฮวาห์" ฝ่ายโยชูวาก็
กราบลงถึงดินนมัสการแล้วถาม
ว่า "เจ้านายของข้าพเจ้า ท่านจะ
ให้ผู้รับใช้ของท่านกระทำอะไร"

15 และจอมพลโยธาของพระ
เยโฮวาห์จึงสั่งโยชูวาว่า "จงถอด

รองเท้าออกจากเท้าของเจ้าเสีย
เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่
บริสุทธิ์" โยชูวาก็กระทำตาม

พระเจ้าทรงชนะเมืองเยรีโค

6 เพราะเหตุ คนอิสราเอล
เมืองเยรีโคต้องถูกปิดไว้
ไม่มีคนเข้าออกได้เลย

2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า
"ดูนะ เราได้มอบเมืองเยรีโค
ไว้ในมือเจ้าแล้ว ทงกษัตริย์และ
ทแกลัวทหาร

3 เจ้าทั้งหลายจงเดินชบวนรอบ
เมือง คือให้บรรดาทหารไปรอบ
เมืองครึ่งหนึ่ง เจ้าจงทำเช่นนี้
หกวัน

4 ให้ปุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขา
แกะตัวผู้เจ็ดคนนำหน้าหีบ และ
ในวันที่เจ็ดนั้นเจ้าทั้งหลายจง
เดินรอบเมืองเจ็ดครั้ง ให้ปุโร
หิตเป่าแตรไปด้วย

5 และต่อมาเมื่อเขาเป่าเขาแกะ
ตัวผู้เป็นเสียงยาว พอเจ้าได้ยิน
เสียงแตรนั้น ก็ให้ประชาชนทั้ง
ปวงโห่ร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง
กำแพงเมืองนั้นก็พังลงราบ
และประชาชนจะขึ้นไปทุกคน
ต่างตรงไปข้างหน้าตน"

6 ฝ่ายโยชูวาบุตรชายนูนจึง
เรียกปุโรหิตมาสั่งว่า "จงยก
หีบพันธสัญญาขึ้นหามไป ให้
ปุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัว
ผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าหีบแห่ง

(10) อพย 12:6; กตว 9:5 (12) อพย 16:35 (13) ปฐก 18:1-2; 32:24, 30

(14) ปฐก 17:3; อพย 34:8; กตว 20:6 (15) อพย 3:5; กจ 7:33 (1) ยชว 2:1

(2) พญญ 7:24; ยชว 2:9, 24; 8:1 (4) ลนต 25:9; กตว 10:8; วนล 7:16, 22

พระเยโฮวาห์”

7 และท่านสั่งประชาชนว่า “จงออกเดินรอบเมืองนั้น ให้ทหารถืออาวุธเดินข้างหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์”

8 ต่อมา เมื่อโยชวาบัญชาแก่ประชาชนแล้ว ปุโรหิตเจ็ดคนที่ถือเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนก็เดินผ่านไปข้างหน้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเป่าแตรไปด้วย และมีหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ตามเขามา

9 และทหารถืออาวุธเดินอยู่หน้าปุโรหิตผู้เป่าแตร และกองระวิงหลังก็เดินตามหีบ ฝ่ายปุโรหิตนั้นก็เดินเรื่อยไปเป่าแตรอยู่

10 แต่โยชวาบัญชาประชาชนว่า “ท่านอย่าให้ร้อง อย่าให้ใครได้ยินเสียงของท่าน อย่าให้ถ้อยคำหลุดจากปากของท่านทั้งหลายเลย จนกว่าจะถึงวันที่ข้าพเจ้าบอกให้ท่านให้ร้อง ท่านจึงให้ร้องกัน”

11 หีบแห่งพระเยโฮวาห์จึงเวียนรอบเมืองดังนี้แหละ คือเวียนรอบหนึ่งเที่ยว เขาก็กลับเข้าค่าย นอนค้างคืนอยู่ในค่ายนั้น

12 โยชวาตื่นขึ้นแต่เช้าและปุโรหิตก็ยกหีบแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นหาม

13 และปุโรหิตเจ็ดคนถือแตร

เขาแกะตัวผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์เรื่อยไป และเป่าแตรไปด้วย และทหารถืออาวุธก็เดินอยู่ข้างหน้าเขา และกองหลังก็เดินอยู่ข้างหลังหีบแห่งพระเยโฮวาห์ ฝ่ายปุโรหิตนั้นก็เดินเป่าแตรไปเรื่อย ๆ 14 และในวันที่สองเขาก็เดินรอบเมืองนั้นครึ่งหนึ่งแล้วกลับเข้าค่ายอีก เขาทำเช่นนี้อยู่หกวัน

15 ต่อมา ในวันที่เจ็ดเขาลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ เดินกระบวนรอบเมืองอย่างเคยเจ็ดครั้ง เฉพาะวันเดียวนั้นเขาได้เดินกระบวนรอบเมืองเจ็ดครั้ง

16 อยู่มาในครั้งที่เจ็ด เมื่อปุโรหิตเป่าแตร โยชวาบอกแก่ประชาชนว่า “จงให้ร้องขึ้นเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมืองให้แก่ท่านแล้ว

17 เมื่อนั้นและสารพัดในเมืองนั้นจะถูกสาปแช่งต่อพระเยโฮวาห์ เว้นแต่ราหับหญิงโสเภณีกับคนทั้งหลายที่อยู่ในเรือนของนางจะรอดชีวิต เพราะนางได้ซ่อนผู้สื่อสารที่พวกเราใช้ไป

18 แต่ส่วนท่านทั้งหลาย จงห่างไกลจากของที่ถูกลูกศรนั้นเกรงว่าเมื่อท่านทั้งหลายจะเก็บสิ่งที่ถูกลูกศรแล้วนั้นไว้ข้างท่านเองจะต้องถูกลูกศรนั้น

(9) กตว 10:25 (11) ยชว 4:11 (12) พบญ 31:25

(17) พบญ 13:17; ยชว 2:1, 4, 6; 7:1; มธ 1:5

(18) พบญ 7:26; ยชว 7:1, 12, 25; 1 พกษ 18:17; ยน 1:12

จะทำให้ค่ายของคนอิสราเอล เป็นสิ่งที่ถูกสาปแช่ง และนำ ความทุกข์ลำบากมาสู่

19 แต่บรรดาเงินและทอง และ เครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ และเหล็กเป็นของถวายแด่พระ เยโฮวาห์ ให้นำเข้าไปไว้ในคลัง ของพระเยโฮวาห์”

20 เหตุฉะนั้น ประชาชนก็ให้ ร้องเมื่อปุโรหิตเป่าแตร ดังนั้น พอประชาชนได้ยินเสียงแตร เขาก็ให้ร้องดังและกำแหงก็ฟัง ลงราบ ประชาชนจึงขึ้นไปใน เมืองทุกคนต่างตรงไปข้างหน้า ตนและเข้ายึดเมืองนั้น

21 แล้วเขาก็ทำลายสารพัดที่อยู่ใน เมืองนั้นเสียสิ้นด้วยคมดาบ ทั้งชายและหญิง หนุ่มและแก่ ทั้งวัว แกะและลา

22 แต่โยชูวาได้ส่งชายสองคนผู้ ที่ไปสอดแนมแผ่นดินนั้นว่า “จง เข้าไปในเรือนของหญิงโสเภณี และนำหญิงนั้นกับสารพัดซึ่ง หญิงนั้น มีอยู่ ออกมาตั้งที่ ท่านได้ปฏิญาณแก่นางไว้”

23 ดังนั้นชายหนุ่มที่เป็นผู้สอด แนมก็เข้าไปนำราห์บออกมา กับบิดามารดาและพี่น้องและ สารพัดซึ่งเป็นของนาง และเขานำญาติพี่น้องทั้งหมดของนาง ออกมาให้ไปพักอยู่นอกค่าย ของอิสราเอล

24 ส่วนเมืองนั้นเขาก็จุดไฟเผา เสียทั้งสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้น นอกจากเงินและทองและเครื่อง ใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์และด้วย เหล็กนั้น เขานำมาไว้ในคลังใน พระนิเวศของพระเยโฮวาห์

25 ส่วนราห์บหญิงโสเภณี และ ครอบครัวบิดาของนาง และ สารพัดที่เป็นของนาง โยชูวาได้ ไว้ชีวิต และนางก็อาศัยอยู่ใน อิสราเอลจนทุกวันนี้ เพราะว่า นางซ่อนผู้สื่อสาร ซึ่งโยชูวาส่ง ไปสอดแนมเมืองเยรีโค

26 ในคราวนั้นโยชูวาให้คนทั้ง หลายปฏิญาณว่า “ผู้ใดที่ลุกขึ้น สร้างเมืองนี้ใหม่ คือเมืองเยรี- โค ก็ให้ผู้นั้นได้รับคำสาปแช่ง เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ผู้ไต่वारากลงก็ให้ผู้นั้นเสีย บุตรหัวปี ผู้ใดตั้งประตูเมืองขึ้น ก็ให้เสียบุตรสุดท้อง”

27 ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์ ทรงสถิตอยู่กับโยชูวา และชื่อ เสียงของท่านเลื่องลือไปตลอด แผ่นดิน

อาคารนถูกประหารชีวิต

เพราะบาปของเขา

7 แต่คนอิสราเอลได้ละเมิด ในเรื่องของการที่ถูกสาปแช่ง นั้น เพราะอาคารนบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายคับตี ผู้เป็นบุตร ชายเศ-ราห์ ตระกูลยูดาห์ ได้

(20) สบ 11:30 (21) พบญ 7:2; 20:16-17

(22) ยชว 2:12-19; สบ 11:31 (23) ยชว 2:13

(25) มธ 1:5 (26) 1 พกษ 16:34 (1) ยชว 6:17-19; 7:20-21; 22:20

นำของที่ถูกล่าปล้ำบางส่วนไป
เป็นของตน และพระพิโรธของ
พระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อคน
อิสราเอล

2 ฝ่ายโยชวาให้คนออกจากเย-
รีโคไปยังเมืองอัย ซึ่งอยู่ใกล้
เบธาเวน ข้างทิศตะวันออกของ
เมืองเบธเอล บอกเขาว่า "จงขึ้น
ไปและสอดแนมดูเมืองนั้น" คน
เหล่านั้นก็ขึ้นไปและสอดแนมดู
ที่เมืองอัย

3 และเขากลับมารายงานแก่โย-
ชวาว่า "ไม่ต้องให้ประชาชนทั้ง
หมดขึ้นไป ให้สักสองสามพัน
คนขึ้นไปตีเมืองอัยก็พอ ไม่ต้อง
ให้ประชาชนทั้งหมดล่าปล้ำที่
นั่นเลย เพราะเขามีคนน้อย"

4 เพราะฉะนั้นจึงมีประชาชนขึ้น
ไปที่นั่นเพียงสามพันคน แต่
ต้องแตกหนีให้พ้นหน้าชาว
เมืองอัย

5 ฝ่ายชาวเมืองอัยก็ฆ่าฟันคน
เหล่านั้นตายประมาณสามสิบ
หกคน โดยขับไล่คนเหล่านั้น
จากตรงหน้าประตูเมืองไปยัง
เซบาริมพันเขาตามทางลง และ
จิตใจของประชาชนก็ละลายไป
อย่างน่า

6 ฝ่ายโยชวาก็ฉีกเสื้อผ้าของตน
ชบหน้าลงถึงดินหน้าหีบแห่ง
พระเยโฮวาห์จนถึงเวลาเย็น ทั้ง
ทำนกับพวกผู้ใหญ่ของคนอิส-

ราเอล ต่างก็เอาผงคลีดินใส่
ศีรษะของตน

7 โยชวากราบทูลว่า "โอ ข้าแต่
องค์ พระผู้ เป็นเจ้าพระเจ้า
อนิจจา เอ๋ย เป็นไฉนพระองค์
จึงทรงนำชนชาตินี้ข้ามแม่น้ำ
จอร์แดนมาเพื่อจะมอบเราทั้ง
หลายไว้ในมือของคนอาโมไรต์
ให้ทำลายเสีย พวกข้าพระองค์มี
ความเสียดายที่ไม่พอใจอยู่เพียง
ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น

8 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้า
พระองค์จะทูลประการใดได้เล่า
เมื่ออิสราเอลหันหลังหนีให้พ้น
หน้าศัตรูเสียแล้ว

9 เพราะว่าคนคานาอันกับผู้ที่
อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นคงจะได้
ยิน แล้วคงจะยกมาตั้งล้อมพวก
ข้าพระองค์ และตัดชื่อของบรร-
ดาข้าพระองค์เสียจากแผ่นดิน
โลก และพระองค์จะทรงกระทำ
ประการใดต่อพระนามอันยิ่ง
ใหญ่ของพระองค์"

10 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โยชวาว่า "จงลุกขึ้นเถิด ไฉนเจ้า
จึงชบหน้าลงดังนี้เล่า

11 คนอิสราเอลได้กระทำบาป
เขาได้ละเมิดพันธสัญญาซึ่งเรา
ได้บัญชาเขาไว้ เขาได้ยกยอก
ของที่ถูกล่าปล้ำ เขได้ขโมย
และปิดบัง และได้เอาของรวมไว้
กับข้าวของของตน

(4) ลนต 26:17; พบญ 28:25 (5) ลนต 26:36; ยชว 2:9, 11

(6) ปฐก 37:29, 34 (7) อพย 17:3; กตว 21:5

(8) อพย 32:12; กตว 14:13; พบญ 32:26 (11) ยชว 6:17-19; กจ 5:1-2

12 เพราะฉะนั้นคนอิสราเอลจึง ยืนหยัดต่อสู้ศัตรูของตนไม่ได้ ได้ หันหลังหนี ต่อหน้าศัตรู เพราะเขากลายเป็นสิ่งที่ถูกสาป แฉ่ง เราจะไม่อยู่กับเจ้าทั้งหลาย อีกต่อไป เว้นแต่เจ้าจะทำลาย สิ่งของที่ ถูกสาปแฉ่งเหล่านั้น เสียจากท่ามกลางพวกเจ้า

13 จงลุกขึ้นชำระประชาชนให้ บริสุทธิ์และกล่าวว่า `จงชำระตัว เสียเพื่อวันพรุ่งนี้ เพราะพระ เยโฮวาห์พระเจ้าของคนอิสรา- เอลกล่าวเช่นนั้นว่า "โอ อิสราเอล เอ๋ย มีสิ่งของที่ ถูกสาปแฉ่งอยู่ ในหมู่พวกเจ้า เจ้าจะยืนหยัดต่อ สู้ศัตรูของเจ้าไม่ได้จนกว่าเจ้าจะ นำสิ่งของที่ ถูกสาปแฉ่งนั้นออก เสียจากหมู่พวกเจ้า"

14 พอรุ่งเช้าเจ้าทั้งหลายจงเข้า มาที่ละตระกูล ตระกูลใดที่พระ เยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ก็ ต้อง เข้ามาที่ละครอบครัว ครอบครัว ใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับ ไว้ก็ให้เข้ามาที่ละครัวเรือน ครัว เรือนใดที่ พระเยโฮวาห์ ทรง เลือกจับไว้ ก็ให้เข้ามาที่ละคน

15 ผู้ใดถูกจับว่ามีของที่ ถูกสาป แฉ่งนั้น ก็ต้องถูกเผาเสียด้วยไฟ ทั้งตัวเขาและสารพัดที่เป็นของ เขา เพราะเขาได้ละเมิดพันธ- สัญญาของพระเยโฮวาห์ และ เพราะเขาได้กระทำความโง่เขลา

ในอิสราเอล"

16 โยชูวาจึงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และนำคนอิสราเอลเข้ามาที่ละ ตระกูล และตระกูลยูดาห์ทรง ถูกเลือก

17 จึงนำครอบครัวของยูดาห์ เข้ามา และทรงเลือกครอบครัว เศ-ราห์ และนำครอบครัวเศ- ราห์มาที่ละคน และคัดเลือกถูก เลือก

18 และนำครัวเรือนของท่านเข้า มาที่ละคน และคนที่ทรงถูก เลือกคืออาคานบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายศับดี ผู้เป็นบุตร ชายเศ-ราห์ ตระกูลยูดาห์

19 ฝ่ายโยชูวาจึงกล่าวแก่อา- คานว่า "ลูกเอ๋ย จงถวายสง่าราศี แต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของ อิสราเอล และจงสารภาพต่อ พระองค์ จงบอกข้ามาว่าเจ้าได้ กระทำอะไรไป อย่าปิดบังไว้จาก ข้าเลย"

20 และอาคานตอบโยชูวาว่า "เป็นความจริงแล้วที่ข้าพเจ้าได้ กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระ เจ้าของอิสราเอล ข้าพเจ้าได้ กระทำดังนี้

21 ในหมู่ของที่ริบมาข้าพเจ้าได้ เห็นเสื้อคลุมงามตัวหนึ่งของ เมืองบาบิโลน กับเงินสองร้อย เซเซล และทองคำแท่งหนึ่งหนัก ห้าสิบเซเซล ข้าพเจ้าก็โลภอยาก

(12) กตว 14:39, 45; พบญ 7:26 (13) อพย 19:10; ยชว 3:5 (14) สภษ 16:33

(15) ปฐก 34:7; ยชว 7:11; วนฉ 20:6; 1 ซมอ 14:38-39 (18) 1 ซมอ 14:42

(19) กตว 5:6-7; 1 ซมอ 6:5; 14:43; 2 พศด 30:22 (20) กตว 22:34; 1 ซมอ 15:24

ได้ของเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงเอามา ดูเถิด ของเหล่านั้นซ่อนอยู่ใต้ดินในเต็นท์ของข้าพเจ้า เงินนั้นอยู่ข้างล่าง”

22 ฝ่ายโยชูวาก็ให้ผู้สื่อสารออกไปและเขาทั้งหลายก็วิ่งไปที่เต็นท์ ดูเถิด ของนั้นซ่อนอยู่ในเต็นท์ของเขา มีเงินอยู่ข้างล่าง

23 เขาก็เอาออกมาจากกลางเต็นท์ นำไปให้โยชูวาและคนอิสราเอลทั้งปวง แล้วเขาก็วางของเหล่านั้นลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

24 และโยชูวากับบรรดาคคนอิสราเอลจึงพาอาคานบุตรชายเศราห์ พร้อมกับเงิน เลื้อยคลุมตัวนั้น และทองแท่งนั้น ทั้งบุตรชายหญิงของเขา ทั้งวัว ลา แพะ แกะ และเต็นท์ของเขา ทุกสิ่งที่เขาถืออยู่ และนำคนกับของทั้งหมดไปยังหุบเขาอาโคร์

25 และโยชูวากล่าวว่า “ทำไมเจ้าจึงนำความยากร้ายมาให้เรา พระเยโฮวาห์จะทรงนำความยากร้ายมาถึงเจ้าในวันนี้” และบรรดาคคนอิสราเอลก็เอาหินขว้างเขาให้ตาย เผาเขาทั้งหลายด้วยไฟเมื่อขว้างเขาด้วยก้อนหินแล้ว

26 แล้วเอาหินถมกองทับเขาไว้ เป็นกองใหญ่ยังอยู่จนทุกวันนี้ และพระเยโฮวาห์ก็ทรงหันกลับจากพระพิโรธอันแรงกล้าของ

พระองค์ เพราะฉะนั้นจนถึงทุกวันนี้เขายังเรียกที่นั้นว่าหุบเขาอาโคร์

คนอิสราเอลชนะ และเผาเมืองอัย

8 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “อย่ากลัวหรือขยาดเลย จงนำทหารทั้งหมดไปกับเจ้า ลุกขึ้นไปยังเมืองอัยเถิด ดูเถิด เราได้มอบกษัตริย์เมืองอัยไว้ในมือเจ้าแล้ว พร้อมทั้งประชาชนของเขา เมืองของเขาและแผ่นดินของเขาด้วย

2 เจ้าจงกระทำแก่เมืองอัยและกษัตริย์ของเมืองนั้น เช่นเดียวกับที่เจ้ากระทำกับเมืองเยรีโค และกษัตริย์ของเมืองนั้น แต่ข้าวของและสัตว์ที่ริบมานั้น ตกเป็นของเจ้าได้ จงตั้งขุมไว้ที่ข้างหลังเมือง”

3 โยชูวาจึงลุกขึ้น พร้อมกับบรรดาทหารไปยังเมืองอัย และโยชูวาได้ตัดทแกล้วทหารสามหมื่น คนให้ ยกไปในเวลากลางคืน

4 และท่านบัญชาเขาว่า “ดูเถิด ท่านจงขุมอยู่ข้างหลังเมือง อย่าให้ห่างไกลจากเมืองนัก และให้เตรียมตัวไว้พร้อมทุกคน

5 ส่วนตัวเราและประชาชนทั้งหมดที่อยู่กับเราจะเข้าไปถึงตัวเมือง และต่อมาเมื่อเราออกมา

(24) กตว 16:32-33; ยชว 7:26 (25) พบญ 17:5; ยชว 6:18; 1 พศต 2:7; กท 5:12

(26) พบญ 13:17; ยชว 7:24; 8:29; 2 ซมอ 18:17 (1) พบญ 1:21; 7:18; 31:8

(2) พบญ 20:14; ยชว 6:21; 8:27 (4) วนฉ 20:29 (5) ยชว 7:5; 20:32

ต่อสู้เราอย่างคราวก่อน เราก็จะ
ถอยหนีให้พ้นหน้าเขา

6 (เขาจะตามเราออกมา) จน
เราจะได้ลวงเขาให้ออกมาห่าง
จากตัวเมือง เพราะเขาจะพูดว่า
'เขาทั้งหลายกำลังหนีจากเรา
อย่างคราวก่อน' ฉะนั้นเราจะหนี
ให้พ้นหน้าเขาเรื่อยมา

7 แล้วท่านทั้งหลายจงลุกจากที่
ชุมนุมเข้ายึดเมืองนั้นไว้เพราะ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะ
ทรงมอบเมืองนั้นไว้ในมือท่าน

8 และเมื่อท่านทั้งหลายเข้ายึด
เมืองได้แล้ว ท่านจงจุดไฟเผา
เมืองเสีย จงกระทำตามที่พระ
เยโฮวาห์ตรัสสั่ง ดูเถิด ข้าพเจ้า
ได้บัญชาท่านไว้แล้ว"

9 แล้วโยชูวาก็ให้เขาไป เขาก็
ออกไปยังที่ชุมนุมอยู่ระหว่างเบธ-
เอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวัน
ตกของเมืองอัย แต่คืนวันนั้น

โยชูวานอนค้างอยู่กับประชาชน

10 โยชูวาตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่ ก็
ออกตรวจประชาชน แล้วขึ้นไป
พร้อมกับพวกผู้ใหญ่ของอิสรา-
เอลนำหน้าประชาชนไปเมืองอัย

11 และบรรดาประชาชน คือ
ทหารที่อยู่กับท่านทุกคน ก็ขึ้น
ไปแล้วรุกไล่ตรงหน้าตัวเมือง
เข้าไป และตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือ
ของเมืองอัย มีหุบเขาคั่นระ-
หว่างเขากับเมืองอัย

12 และท่านจัดคนประมาณห้า
พันคน ให้เขาแอบซุ่มอยู่ระ-
หว่างเมืองเบธเอลกับเมืองอัย
ทางทิศตะวันตกของตัวเมือง

13 ดังนั้นเขาทั้งหลายก็วางกำ-
ลังรบให้กองหลวงอยู่ด้านเหนือ
ของเมือง และกองระวังหลังอยู่
ด้านตะวันตกของเมือง ในคืน
วันนั้นโยชูวานอนอยู่ในหุบเขา

14 ต่อมา เมื่อกษัตริย์เมืองอัย
เห็นดังนั้น ชาวเมืองก็รีบลุกขึ้น
แต่เช้าตรู่ออกไปสู้รบกับอิสรา-
เอล ณ ที่ปะทะกันหน้าที่ราบ
ทั้งท่านและประชาชนทั้งหมด
ของท่าน แต่ท่านไม่ทราบว่ามี
กองซุ่มคอยอยู่ต่อสู้ท่านข้าง
หลังเมือง

15 โยชูวาก็กับอิสราเอลทั้งปวงจึง
สร้างทำเป็นแพฝีมือต่อหน้าเขา
แล้ว หนีตรงไปยังทางถิ่นทุร-
กันดาร

16 คนในเมืองอัยทั้งหมดก็ถูก
เรียกให้ตามออกไป เมื่อเขาไล่
ตามโยชูวาไปนั้น เขาก็ออกห่าง
จากเมืองไปทุกที่

17 ไม่มีชายสักคนหนึ่งที่เหลือ
อยู่ในเมืองอัยหรือเมืองเบธเอล
ที่มีได้ออกไปไล่ตามอิสราเอล
เขาปล่อยให้เมืองเปิดอยู่ไล่ตาม
อิสราเอลไป

18 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโย-
ชูวาว่า "จงยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือ

(8) 2 ซมอ 13:28 (11) ยชา 8:5

(14) วนฉ 20:34; ปญจ 9:12

(15) วนฉ 20:36

ของเจ้าออกตรงไปยังเมืองอัย เพราะเราจะมอบเมืองนั้นไว้ในมือของเจ้า” แล้วโยชูวาก็ยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือออกไปยังเมืองนั้น

19 ทหารที่ชุมนุมอยู่ก็ลุกออกจากที่ซ่อนอย่างรวดเร็ว พอโยชูวายื่นมือของท่านออก ทหารก็วิ่งตรงเข้าไปในเมืองและยึดเมืองไว้ แล้วเขาก็รีบจุดไฟเผาเมือง

20 เมื่อชาวเมืองอัยหนีวหลังมาดู ดูเถิด ค้อนไฟที่ไหม้เมืองปลุ่งขึ้นไปยังท้องฟ้า เขาก็หมดกำลังใจที่จะหนีไปทางนี้หรือทางนั้น เพราะว่าประชาชนที่หนีไปทางถิ่นทุรกันดารหันกลับมาต่อสู้กับผู้ที่ไล่ตาม

21 และเมื่อโยชูวากับบรรดาอิสราเอลเห็นว่ากองชุมนุมยึดเมืองได้แล้ว และค้อนไฟที่ไหม้เมืองปลุ่งขึ้น เขาก็หันกลับมาโจมตีชาวเมืองอัย

22 คนอื่นๆ ก็ออกมาจากเมืองสู้รบกับเขา กระทำให้เขาอยู่ระหว่างกลางอิสราเอล ผู้อยู่ข้างนี้บ้างข้างโน้นบ้าง และคนอิสราเอลก็โจมตีเขาจนไม่มีสักคนหนึ่งรอดชีวิตหรือหนีไปได้

23 แต่กษัตริย์เมืองอัยยังเป็นอยู่ ได้ถูกจับและคุมตัวมาหาโยชูวา

24 ต่อมาเมื่ออิสราเอลไล่ฆ่าฟัน

ชาวเมืองอัยทั้งหมดในทุ่งในถิ่นทุรกันดารที่เขาไล่ตามไปนั้น และคนเหล่านั้นล้มตายหมดด้วยคมดาบจนคนสุดท้าย บรรดาคนอิสราเอลก็กลับเข้าเมืองอัยโจมตีคนในเมืองด้วยคมดาบ 25 คนที่ล้มตายทั้งหมดวันนั้น ทั้งชายและหญิงจำนวนหนึ่ง สองพันคน คือชาวเมืองอัยทั้งหมด

26 เพราะโยชูวามีได้หอกที่ถือหอกยื่นอยู่นั้น จนกว่าจะได้ผลาญชาวเมืองอัยพินาคลิน

27 แต่คนอิสราเอลได้รับเอาฝูงสัตว์และข้าวของของเมืองนั้นเป็นของตน ตามพระวาระของพระเยโฮวาห์ ซึ่งทรงบัญชาไว้กับโยชูวา

28 ดังนั้นแหละโยชูวาจึงเผาเมืองอัยเสีย กระทำให้เป็นกองซากปรักหักพังอยู่เป็นนิรันดร์ คือเป็นที่รกร้างอยู่จนถึงทุกวันนี้

29 และท่านแวนกษัตริย์เมืองอัยไว้ที่ ต้นไม้จนถึงเวลาเย็น เมื่อดวงอาทิตย์ตก โยชูวาจึงบัญชาและเขาก็ปลดศพลงจากต้นไม้ นำไปทิ้งไว้ที่ทางเข้าประตูเมือง แล้วเอาหินถมทับไว้เป็นกองใหญ่ซึ่งยังอยู่จนทุกวันนี้

พระพรและการสถาปนาแข่งต่างๆ

30 แล้วโยชูวาได้สร้างแท่นบูชาในภูเขาเอบาลถวายแด่พระเย-

(22) พบญ 7:2 (26) ยชว 6:21 (27) กตว 31:22, 26; ยชว 8:2

(28) พบญ 13:16 (29) พบญ 21:22-23; ยชว 7:26; 10:26-27

(30) พบญ 27:4-8

โยฮันนาห์พระเจ้าของอิสราเอล
 31 ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระ
 เยโฮวาห์บัญชาประชาชนอิสรา-
 เอล ตามที่จารึกไว้ในหนังสือ
 พระราชบัญญัติของโมเสสว่า
 “แทนบูชาทำด้วยหินมิได้ตก
 แต่ง ซึ่งไม่มีผู้ใดใช้เครื่องมือ
 เหล็กถูกต้องเลย” แล้วเขาก็
 ถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเย-
 โฮวาห์บนแท่นหินและถวาย
 สันติบูชา
 32 ณ ที่นั้นท่านคัดลอกพระ
 ราชบัญญัติของโมเสสบนหิน ซึ่ง
 ท่านได้เขียนไว้ต่อหน้าประชา
 ชนอิสราเอล
 33 คนอิสราเอลทั้งหมด ทั้งคน
 ต่างตัวและคนที่เกิดในอิสรา-
 เอล พร้อมทั้งพวกผู้ใหญ่ เจ้า
 หน้าที่ และผู้พิพากษา ยืนอยู่ทั้ง
 สองข้างของหีบต่อหน้าคนเลวีที่
 เป็นปุโรหิต ผู้ที่ห้ามหีบ
 พันธสัญญาของพระเยโฮวาห์
 ครึ่งหนึ่งยืนอยู่ข้างหน้าภูเขา
 เกรซิมี อีกครึ่งหนึ่งข้างหน้า
 ภูเขาเอบาล ดังที่โมเสสผู้รับใช้
 ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ใน
 ครั้งแรกให้เขาทั้งหลายอวยพร
 แก่คนอิสราเอล
 34 ภายหลังท่านจึงอ่านบรรดา
 ถ้อยคำในพระราชบัญญัติ เป็น
 คำอวยพรและคำสาปแช่ง ตามที่
 มีจารึกไว้ในหนังสือพระราช

บัญญัติทุกประการ
 35 ไม่มีคำซึ่งโมเสสได้บัญชาไว้
 สักคำเดียวที่โยชูวามีได้อ่านต่อ
 หน้าบรรดาชุมนุมชนอิสราเอล
 พร้อมกับผู้หญิงกับเด็กๆ และ
 คนต่างตัวซึ่งอยู่ในหมู่พวกเขา
 ชาวกิเบโอนหลอกหลวง

คนอิสราเอล

9 ต่อมาเมื่อกษัตริย์ทั้งหลาย
 ที่อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดน
 ข้างนี้ คือที่อยู่แดนเทือกเขา
 และในหุบเขาและตามฝั่งทะเล
 ใหญ่ไปทั่วจนถึงภูเขาเลบานอน
 เป็นคนฮิตไทต์ คนอโมไรต์
 คนคานาอัน คนเปอร์ซีซึ คน
 ฮีไวต์ และคนเยบุสได้ยืนขานนี้
 2 จึงพร้อมใจร่วมกำลังกันจะ
 ต่อสู้โยชูวาและอิสราเอล
 3 แต่เมื่อชาวกิเบโอนได้ยื่นข่า
 วจโยชูวากระทำแก่เมืองเย-
 ริโคและเมืองอัย
 4 ฝ่ายเขาจึงทำอย่างฉลาด ทำ
 เป็นทูต เอากระสอบที่เก่าบรร-
 ทุกบนลาของเขากับถุงหนังที่
 เก่าขาดและปะไว้บรรจุน้ำองุ่น
 5 สวมรองเท้าเก่าและปะไว้และ
 สวมเสื้อผ้าเก่า ส่วนเสบียงอา-
 หารทั้งสิ้นก็แห้งมีราขึ้น
 6 เขาเดินทางมาหาโยชูวาที่ค่าย
 ณ เมืองกิลกาล กล่าวแก่ท่าน
 และคนอิสราเอลว่า “พวกข้าพ-
 เจ้ามาจากประเทศที่ห่างไกล

(31) อพย 20:24-25; พบญ 27:5-6 (32) พบญ 27:2-3, 8 (33) พบญ 11:29; 27:12
 (34) พบญ 28:2, 15, 45 (35) อพย 12:38; พบญ 31:12 (1) อพย 3:17; 23:23
 (2) ยชว 10:5; สดต 83:3, 5 (3) ยชว 6:27; 9:17, 22; 10:2; 21:17 (6) ยชว 5:10

ฉะนั้นบัดนี้ขอทำพันธสัญญากับพวกข้าพเจ้าเถิด”

7 แต่คนอิสราเอลกล่าวแก่คนฮีไวต์เหล่านั้นว่า “ชะรอยเจ้าอาศัยอยู่ในหมู่พวกเรา เราจะทำพันธสัญญากับเจ้าได้อย่างไร”

8 เขากล่าวแก่โยชูวาว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน” และโยชวากล่าวแก่เขาว่า “พวกเจ้าเป็นใครกัน และมาจากที่ไหน”

9 เขาตอบท่านว่า “เนื่องด้วยพระนามอุโฆษแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้รับใช้ของท่านมาจากประเทศที่ไกลมาก เราได้ยินถึงกิตติศัพท์ของพระองค์ และถึงบรรดาพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในอียิปต์

10 และได้ทราบถึงบรรดาสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำต่ออัคริย์คนอาโมไรต์ทั้งสองพระองค์ผู้อยู่ทางปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชบอน และโอกกษัตริย์เมืองบาซันผู้อยู่ที่อัสทาโรท

11 เหตุฉะนี้พวกผู้ใหญ่และชาวเมืองทั้งหลายของเมืองข้าพเจ้าได้กล่าวแก่พวกข้าพเจ้าว่า `จงเอาเสบียงสำหรับเดินทางไปหาพวกเขาเรียนเขาว่า “พวกข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน ฉะนั้นบัดนี้ขอทำพันธสัญญากับ

พวกข้าพเจ้าเถิด”

12 ขนมปังของพวกข้าพเจ้านี้ ในวันที่ข้าพเจ้าออกมาหาท่าน ข้าพเจ้าเอาออกจากบ้านเมื่อยังร้อน ๆ อยู่เพื่อใช้เป็นอาหารรับประทานตามทาง แต่บัดนี้ ดูเถิด แห้งและราขึ้นแล้ว

13 ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าเติมน้ำองุ่นก็ยิ่งเหม็นอยู่ แต่ ดูเถิด มันขาดออก เสื้อผ้าและรองเท้าของข้าพเจ้าก็เก่า เพราะหนทางไกลมาก”

14 ฝ่ายคนเหล่านั้นก็รับเสบียงของเขาบ้าง แต่หาได้ทูลขอการแนะนำจากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ไม่

15 และโยชวาก็กระทำสัญญาสันติภาพกับเขา และทำพันธสัญญากับเขา ให้ไว้ชีวิตพวกเขา และพวกประมุขของชุมนุมชนก็ปฎิญาณต่อเขา

16 ต่อมา เมื่อได้กระทำพันธสัญญากับเขาล่วงมาได้สามวัน ก็ได้ยินว่าพวกเหล่านั้นเป็นชาวเมืองอยู่ในหมู่พวกตน

17 และคนอิสราเอลก็ออกเดินไปถึงเมืองของเขาในวันที่สาม เมืองของเขานั้นคือเมืองกิเบโอน เคฟีราห์ เบเอโรท และคีรียาทเยอาริม

18 แต่คนอิสราเอลไม่ได้ฆ่าเขา เพราะว่าพวกประมุขของชุมนุม

(7) อพย 23:32; พบญ 7:2 (8) พบญ 20:11; 2 พกษ 10:5

(9) อพย 15:14; พบญ 20:15 (10) กตว 21:24, 33 (14) กตว 27:21; อสย 30:1

(15) 2 ซมอ 21:2 (17) ยชว 18:25 (18) สดต 15:4

ชนได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแล้ว บรรดาชุมนุมชนก็บ่นต่อว่าพวกประมุข

19 แต่บรรดาประมุขได้กล่าวแก่ชุมนุมชนทั้งปวงว่า “เราได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล ฉะนั้นบัดนี้เราจะแต่ต้องเขาไม่ได้

20 เราต้องกระทำแก่เขาอย่างนั้นโดยให้เขามีชีวิตอยู่ได้ เกรงว่าพระพิโรธจะตกลงเหนือเราตามคำปฏิญาณ ซึ่งเราได้ปฏิญาณแก่เขานั้น”

21 และพวกประมุขก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ให้เขามีชีวิตอยู่เถิด แต่ให้เขาเป็นคนตัดฟัน และเป็นคนตัดไม้ให้บรรดาชุมนุมชน” ดังที่พวกประมุขได้สัญญาไว้กับเขาแล้ว

22 โยชูวาจึงเรียกคนเหล่านั้นมาและท่านกล่าวแก่เขาว่า “เหตุไฉนเจ้าทั้งหลายจึงหลอกหลวงเรา โดยกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ห่างไกลจากท่านมาก’ ในเมื่อเจ้าทั้งหลายอยู่ท่ามกลางเรา 23 ฉะนั้นบัดนี้เจ้าทั้งหลายต้องรับคำสาปแช่งและพวกเจ้าจะไม่ขาดที่ต้องเป็นทาสอยู่ เป็นคนตัดฟันและเป็นคนตัดไม้สำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรา”

24 เขาทั้งหลายตอบโยชูวาว่า “เพราะเขาได้บอกผู้รับใช้ของท่านอย่างแน่นอนว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้บัญชาโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ให้มอบแผ่นดินนี้ทั้งหมดแก่ท่าน และให้ทำลายชาวแผ่นดินให้พินาศหน้าท่าน เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายก็วิตกกังวลท่านทั้งหลายจะทำอันตรายแก่ชีวิตของข้าพเจ้า พวกข้าพเจ้าจึงกระทำอย่างนี้

25 ดูก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ในกำมือของท่าน จงกระทำแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตามที่ท่านเห็นชอบเห็นควรเถิด”

26 โยชูวาจึงกระทำเช่นนั้น คือให้เขาหนีจากมือคนอิสราเอลไม่ให้ประหารชีวิตเขาเสีย

27 ในวันนั้นโยชูวาได้ตั้งเขาให้เป็นคนตัดฟัน และคนตัดไม้สำหรับชุมนุมชน และสำหรับแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์สืบมาจนทุกวันนี้ ซึ่งอยู่ในสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเลือก

10 การได้ชัยชนะที่เมืองกิเบโอน ต่อมาเมื่ออาโดนิเซเดก กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม ได้ยินว่า โยชูวาได้ยึดเมืองอัย และทำลายเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิงแล้ว ท่านได้กระทำต่อเมืองอัยและกษัตริย์ของเมืองนี้อย่างเดียวกับที่ได้กระทำต่อเมืองเย-

(20) 2 ซมอ 21:1-2, 6; อสค 17:13, 15 (21) พบญ 29:11; ยชว 9:15

(22) ยชว 9:6, 9, 16 (23) ปฐก 9:25 (24) อพย 15:14; 23:32; พบญ 7:1-2

(25) ปฐก 16:6 (27) พบญ 12:5; ยชว 9:21, 23 (1) ยชว 6:21; 8:1, 22, 26, 28; 9:1

รีโคและกษัตริย์ของเมืองนั้น และทราบด้วยว่า ชาวเมืองกิเบโอนได้กระทำสันติภาพกับอิสราเอลและอยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้ว

2 ท่านก็คร่ำมกลัวเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่ากิเบโอนเป็นเมืองใหญ่เสมอเมืองหลวงและใหญ่กว่าเมืองอัย และบุรุษชาวเมืองนั้นก็ล้วนแต่ฉกรรจ์

3 เหตุฉะนั้นอาโดนีเซเดกกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มจึงให้ไปหาโฮฮัม กษัตริย์เมืองเฮโบรนและปรัม กษัตริย์เมืองยารมุต และยาเฟีย กษัตริย์เมืองลาคีซ และเดบีร์ กษัตริย์เมืองเอกลอน เรียนว่า

4 "ขอเชิญท่านมาหาข้าพเจ้าและช่วยข้าพเจ้าตีเมืองกิเบโอนเถิด เพราะว่าเมืองนั้นได้กระทำสันติภาพกับโยชูวาและคนอิสราเอล"

5 ฝ่ายกษัตริย์ของอาโมไรต์ทั้งห้าองค์ คือ กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม กษัตริย์เมืองเฮโบรน กษัตริย์เมืองยารมุต กษัตริย์เมืองลาคีซ และกษัตริย์เมืองเอกลอน ได้รวบรวมกำลังของตน และยกขึ้นไปพร้อมกับกองทัพทั้งหลาย ตั้งค่ายต่อสู้เมืองกิเบโอน

6 ฝ่ายชาวเมืองกิเบโอนจึงใช้คนไปหาโยชูวาที่ ค่ายในกิลกาล

กล่าวว่า "ขอท่านอย่าได้หย่อนมือจากผู้รับใช้ของท่านเลย ขอเร่งขึ้นมาช่วยข้าพเจ้าให้รอดและช่วยข้าพเจ้าทั้งหลาย เพราะว่าบรรดากษัตริย์ของคนอาโมไรต์ ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขา ได้รวมกำลังกันต่อสู้ข้าพเจ้าทั้งหลาย"

7 ฝ่ายโยชูวาจึงขึ้นไปจากกิลกาล ทิ้งท่านและบรรดาพลรบด้วย และทแกล้วทหารทั้งหมด

8 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่โยชูวาว่า "อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาไว้ในมือเจ้าแล้ว จะไม่มีผู้ใดในพวกเขาสักคนเดียวที่จะยืนหยัดต่อสู้เจ้าได้"

9 เหตุฉะนั้นโยชูวาก็เข้าโจมตีพวกนั้นทันทีโดยขึ้นไปตลอดคืนจากกิลกาล

10 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เขาสะดุ้งแตกตื่นต่อหน้าพวกอิสราเอล พระองค์ได้ทรงฆ่าเขาเสียมากมายที่กิเบโอน และไล่ติดตามเขาไปในทางที่ขึ้นไปถึงเบธโฮโรน และตามฆ่าเขาจนถึงเมืองอาเซคาห์ และเมืองม็กเคดาห์

ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง

11 ต่อมาขณะเมื่อเขาหนีไปข้างหน้าพวกอิสราเอลลงไปตามทางเบธโฮโรนนั้น พระเยโฮวาห์ทรงโยนลูกเห็บใหญ่ ๆ ลงมาจากฟ้า

(2) อพย 15:14-16; พญ 11:25; 1 พศด 14:17; สบ 10:27 (4) ยชา 9:15; 10:1

(5) กตว 13:29; ยชา 9:2 (6) ยชา 5:10; 9:6 (7) ยชา 8:1

(8) ยชา 1:5, 9; 4:14; 11:6 (10) ยชา 15:35; 16:3, 5 (11) อสย 30:30; วว 16:21

ตลอดถึงเมืองอาเซคาค์ เขาทั้งหลายก็ตาย ผู้ที่ตายด้วยลูกเห็บนั้นก็มากกว่าผู้ที่คนอิสราเอลฆ่าเสียด้วยดาบ

12 แล้วโยชูวาก็กราบทูลพระเยโฮวาห์ในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบคนอาโมไรต์ต่อหน้าคนอิสราเอลนั้น และท่านได้กล่าวท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลว่า "ดวงอาทิตย์เอ๋ย เจ้าจงหยุดนิ่งตรงเมืองกิเบโอน และดวงจันทร์เอ๋ย เจ้าจงหยุดอยู่ตรงหุบเขาอัยยาโลน"

13 ดวงอาทิตย์ก็หยุดนิ่ง และดวงจันทร์ก็ตั้งเฉยอยู่จนประชาชนได้แก่แค้นศัตรูของเขาเสร็จ เรื่องนี้มีได้จารึกไว้ในหนังสือยาซาร์ดอกหรือ ดวงอาทิตย์หยุดนิ่งอยู่กลางท้องฟ้าหาได้รับตกไปตามเวลาประมาณวันหนึ่งไม่

14 วันที่พระเยโฮวาห์ทรงสดับฟังเสียงของมนุษย์อย่างกับวันนั้นทั้งในสมัยก่อนหรือในสมัยต่อมาไม่มีอีกแล้ว เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้เพื่ออิสราเอล

15 แล้วโยชูวาก็บรรดาคนอิสราเอลก็กลับมาสู่ค่ายที่กิลกาล

16 กษัตริย์ทั้งห้านั้นหนีไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำมัทเคดาห์

17 มีคนไปบอกโยชูวาว่า "มีคนพบกษัตริย์ทั้งห้าซ่อนตัวอยู่ใน

ถ้ำที่มัทเคดาห์"

18 โยชูวาจึงกล่าวว่า "จงลึงก้อนหินใหญ่ปิดปากถ้ำเสีย และวางยามให้เฝ้ารักษาไว้

19 แต่ท่านทั้งหลายอย่าคอยอยู่เลย จงติดตามศัตรูของท่านเถิด จงเข้าโจมตีกองระวังหลัง อย่าให้กลับเข้าในเมืองของเขาได้ เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้มอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่านแล้ว"

20 ต่อมาเมื่อโยชูวากับคนอิสราเอลฆ่าพวกเหล่านั้นเสียเป็นอันมากจนหมดแล้ว ส่วนผู้ที่เหลืออยู่ก็หนีกลับเข้าไปในเมืองที่มีกำแพงล้อม

21 ประชาชนทั้งปวงก็กลับมาหาโยชูวา ณ ค่ายที่มัทเคดาห์ โดยสันติภาพทุกคน หามิผู้ใดกล้ากระดิกลิ้นถึงคนอิสราเอลต่อไปไม่

22 แล้วโยชูวาจึงว่า "จงเปิดปาก ถ้ำคุมกษัตริย์ทั้งห้าที่อยู่นอกจากถ้ำมาหาเรา"

23 เขาก็กระทำตาม จึงคุมกษัตริย์ทั้งห้าออกจากถ้ำมาหาท่าน มีกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม กษัตริย์เมืองเฮโบรน กษัตริย์เมืองยารมูท กษัตริย์เมืองลาคีซ และกษัตริย์เมืองเอกลอน

24 ต่อมา เมื่อเขาพากษัตริย์เหล่านั้นมายังโยชูวา โยชูวาจึง

(12) วนฉ 12:12; อสย 28:21; สบ 3:11 (13) 2 ซมอ 1:18

(14) อพย 14:14; พบญ 1:30; 20:4; 23:3; ยชว 10:42; อสย 38:7-8

(15) ยชว 10:43 (21) อพย 11:7 (24) สดต 107:40; อสย 26:5-6; มลค 4:3

เรียกบรรดาคนอิสราเอลมาและ
 สิ่งหัวหน้าของทหารผู้ออกไป
 รบพร้อมกับท่านว่า "จงเข้ามา
 ใกล้เถิด เอาเท้าเหยียบคอ
 กษัตริย์เหล่านี้" แล้วเขาก็เข้ามา
 ใกล้และเอาเท้าเหยียบที่คอ

25 และโยชูวากล่าวแก่เขาว่า
 "อย่ากลัวหรือขยาดเลย จงเข้ม
 แข็งและกล้าหาญเถิด เพราะว่า
 พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่
 บรรดาศัตรูของท่านซึ่งท่านสู้รบ
 อย่างนี้แหละ"

26 ภายหลังโยชูวาก็ได้ประหาร
 ชีวิตกษัตริย์ทั้งห้าเสีย แล้ว
 แขว่นไว้ที่ต้นไม้ห้าต้น และ
 แขว่นอยู่บนต้นไม้เช่นนั้นจน
 เวลาเย็น

27 ต่อมา เมื่อถึงเวลาดวงอา-
 ทิตย์ตก โยชูวาได้บัญชาและเขา
 ก็ปลุกศพลงจากต้นไม้และทิ้งไว้
 ในถ้ำซึ่งกษัตริย์เหล่านั้นได้ซ่อน
 ตัวอยู่ และเอาหินใหญ่ ๆ ปิดปาก
 ถ้ำนั้นไว้ ซึ่งยังอยู่จนกระทั่งวัน
 นี้

การสู้รบอีกต่อไป

28 ในวันนั้นโยชูวายึดเมืองมัก-
 เคดาห์ได้ ได้ประหารเมืองนั้น
 เสียด้วยคมดาบ ทั้งกษัตริย์ของ
 เมืองนั้น ท่านได้ทำลายเขาเสีย
 อย่างสิ้นเชิง รวมทุกชีวิตที่อยู่ใน
 เมือง ไม่มีเหลือสักคนเดียว
 และท่านได้กระทำแก่กษัตริย์

มักเคดาห์อย่างที่ท่านได้กระทำ
 แก่กษัตริย์เมืองเยรีโค

29 แล้วโยชูวาและบรรดาคน
 อิสราเอลก็ยกกองทัพจากเมือง
 มักเคดาห์มาถึงลิบนาห์ และเข้า
 สู้รบกับเมืองลิบนาห์

30 พระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบ
 เมืองนั้นและกษัตริย์ของเมืองไว้
 ในมือคนอิสราเอล และท่านได้
 ประหารเมืองนั้นด้วยคมดาบ
 และทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น ท่าน
 ไม่ให้เหลือสักคนเดียวในเมือง
 นั้น และท่านได้กระทำต่อ

กษัตริย์ของเมืองนั้นอย่างที่ท่าน
 ได้กระทำต่อกษัตริย์เมืองเยรีโค

31 และโยชูวาออกจากเมือง
 ลิบนาห์พร้อมกับบิธราเอลทั้ง
 หกคนไปยังลาคีซ แล้วล้อมเมือง
 ไว้และเข้าโจมตีเมืองนั้น

32 และพระเยโฮวาห์ทรงมอบ
 เมืองลาคีซไว้ในมือคนอิสราเอล
 และท่านก็ได้ยึดเมืองนั้นในวันที่
 สอง และประหารเสียด้วยคม
 ดาบ ทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น ดัง
 ที่ท่านได้กระทำแก่เมืองลิบนาห์
 33 ครั้นนั้นโฮรามกษัตริย์เมือง
 เกเซอร์ได้ขึ้นมาช่วยเมืองลาคีซ
 และโยชูวาได้ประหารเขาและคน
 ของเขาเสีย จนไม่เหลือให้เขา
 สักคนเดียว

34 โยชูวากับคนอิสราเอลทั้ง
 ปวงได้ยกออกจากลาคีซไปยัง

(25) พบญ 3:21; 7:19; 31:6-8; ยชา 1:9 (26) ยชา 8:29

(27) พบญ 21:22-23; ยชา 8:29 (28) พบญ 7:2, 16; ยชา 6:21

(29) ยชา 15:42; 21:13; 2 พกษ 8:22; 19:8

เมืองเอกลอน ได้เข้าล้อมและ
โจมตีเมืองนั้น

35 และเขาก็ตีได้ในวันนี้เอง
และฆ่าฟันทุกคนเสียด้วยคม
ดาบ จนทำลายเขาเสียสิ้นในวัน
นั้น ดังที่ท่านได้กระทำแก่เมือง
ลาคีซ

36 โยชูวากับคนอิสราเอลทั้ง
ปวง ก็ขึ้นจากเมืองเอกลอนไปยัง
เมืองเฮโบรน เข้าโจมตีเมืองนั้น

37 ยึดเมืองนั้นแล้วก็ประหาร
กษัตริย์และชนบททั้งหมดของ
เมืองนั้น กับทุกคนที่อยู่ในเมือง
นั้นเสียด้วยคมดาบ ท่านไม่ให้
เหลือสักคนเดียว ดังที่ท่านได้
กระทำต่อเมืองเอกลอน และได้
ทำลายเมืองนั้น และทุกคนที่อยู่
ในเมืองนั้นเสียสิ้น

38 แล้วโยชูวากับคนอิสราเอล
ทั้งปวงกลับมายังเมืองเดบีร์ เข้า
โจมตีเมืองนั้น

39 ท่านได้ยึดเมืองนั้นรวมทั้ง
กษัตริย์และชนบททั้งหมดของ
เมือง และได้ไปประหารเขาทั้ง
หลายเสียด้วยคมดาบ และได้
ทำลายทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น
เสียอย่างสิ้นเชิง ท่านไม่ให้
เหลือสักคนเดียว ท่านได้กระทำ
แก่เมืองเฮโบรนอย่างไร ท่านก็
ได้กระทำแก่เมืองเดบีร์และแก่
กษัตริย์ของเมืองอย่างนั้น ดังทำ
แก่เมืองลิบนาห์และแก่กษัตริย์

ของเมืองเช่นกัน

40 โยชูวาก็ตีแผ่นดินนั้นให้พ่าย
แพ้ไปหมด คือแดนเทือกเขา ใน
ภาคใต้ ในหุบเขา และที่ลาด ทั้ง
กษัตริย์ทั้งหมดของเมืองเหล่านี้นั้นด้วย ท่านไม่ให้เหลือสักคน
เดียว แต่ได้ทำลายทุกสิ่งที่หาย
ใจเสีย ดังที่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของคนอิสราเอลได้ทรงบัญชาไว้

41 โยชูวาได้กระทำให้เขาพ่าย
แพ้ตั้งแต่เมืองคาเดซบารเนียจน
ถึงเมืองกาซา และทั่วประเทศ
โกเชนจนถึงเมืองกิเบโอน

42 โยชูวาก็ยึดตัวกษัตริย์เหล่านี้
พร้อมทั้งพื้นดินของเขาทั้ง
หมดในคราวเดียวกัน เพราะว่า
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคน
อิสราเอลได้ทรงสู้รบเพื่ออิสรา-
เอล

43 แล้วโยชูวาพร้อมกับบรรดาค
คนอิสราเอลก็ยกกลับมายังค่าย
ที่กิลกาล

การชนะแผ่นดินคานาอัน

ครั้งสุดท้าย

11 ต่อมา เมื่อยาบินกษัตริย์
เมืองฮาไซร์ได้ยินข่าวนี้
จึงใช้คนไปหาโยบับกษัตริย์
เมืองมาโดนและไปหากษัตริย์
เมืองชิมโรน และกษัตริย์เมือง
อัคราฟ

2 และกษัตริย์ซึ่งอยู่ในแดน

(36) กตว 13:22; ยชว 14:13-15; 15:13; วนฉ 1:10, 20; 2 ซมอ 5:1, 3, 5, 13

(38) ยชว 15:15; วนฉ 1:11 (40) พบญ 1:7; 7:24 (41) ปฐก 10:19; กตว 13:26

(42) ยชว 10:14 (1) ยชว 10:3; 19:15 (2) กตว 34:11; ยชว 17:11; วนฉ 1:27

เทือกเขาตอนเหนือ และที่อยู่ในที่ราบใต้เมืองคินเนเรท และในหุบเขา และในบริเวณชายแดนของโดร์ทางทิศตะวันตก

3 และไปหาคนคานาอันทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก คนอาโมไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปริสซี และคนเยบสุในแดนเทือกเขา และคนฮิวไต้อยู่เชิงเขาเฮอร์โมนในแผ่นดินมิสเปห์

4 กษัตริย์เหล่านี้ ก็ยกออกมา กับบรรดาพลโยธาเป็นกองทัพพุ่มที่มาก มีจำนวนตั้งเม็ดทรายที่ชายทะเล มีม้าและรถรบมากมายด้วย

5 กษัตริย์เหล่านี้ได้รวมกำลังกันเข้าและมาตั้งค่ายอยู่ที่ลำห้วยเมโรม เพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล

6 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "อย่ากลัวเขาเลย เพราะว่าพวกรุ่นนี้ในเวลาเดียวกันนี้ เราจะมอบเขาไว้หมดต่อหน้าอิสราเอลให้ถูกประหาร เอ็นน่องม้าของเขาให้เจ้าตัดตเสีย และรถรบของเขา เจ้าจงเผาไฟเสีย"

7 ฝ่ายโยชวาก็ยกพลทั้งหลายเข้าโจมตีเขาทันทีที่ห้วยนำเมโรม

8 และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมืออิสราเอล ผู้ประหารเขาและไล่ตามเขาไปจนถึงมหาซี-

โดนและถึงมิสเรโฟทมาอิม และถึงหุบเขามิสเปห์ด้านตะวันออก ได้ประหารเขาเสียจนไม่ให้เหลือสักคนเดียว

9 โยชูวาได้กระทำแก่เขาตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งไว้ คือได้ตัดเอ็นน่องม้าและเผารถรบเสียด้วยไฟ

10 ขณะนั้น โยชวากลับมายึดเมืองฮาโซร์ และประหารกษัตริย์เมืองนั้นเสียด้วยดาบ เพราะว่าแต่ก่อนนี้ฮาโซร์เป็นหัวหน้าแห่งราชอาณาจักรเหล่านั้นทั้งหมด

11 เขาได้ประหารบรรดาชาวเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ และทำลายเสียสิ้น สิ่งที่หายใจได้ไม่มีเหลือเลย และท่านก็เผาเมืองฮาโซร์เสียด้วยไฟ

12 โยชวายึดบรรดาหัวเมืองของกษัตริย์เหล่านั้นพร้อมกับกษัตริย์ทั้งหมด และประหารเสียด้วยคมดาบ ทำลายเขาสินดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้

13 แต่เมืองต่างๆที่อยู่บนเนินเขา อิสราเอลมิได้เผา เว้นแต่เมืองฮาโซร์เมืองเดียวที่โยชวาเผาเสีย

14 สิ่งของต่างๆที่ริบได้จากเมืองเหล่านี้ ทั้งฝูงสัตว์ คนอิสราเอลได้ยึดเป็นของของตน แต่

(3) ปฐก 31:49; พบบัญ 7:1; ยชว 9:1; 11:17 (4) ปฐก 22:17; 32:12; วนฉ 7:12

(6) ยชว 10:8; 2 ซมอ 8:4 (8) ปฐก 49:13; ยชว 13:6 (11) พบบัญ 20:16; ยชว 10:40

(12) กตว 33:50-52; พบบัญ 7:2; 20:16 (14) พบบัญ 20:14-18

เขาได้ประหารมนุษย์ทุกคนเสีย ด้วยคมดาบ จนทำลายเสียสิ้น สิ่งใดที่หายใจได้เขาไม่ให้เหลือ อยู่เลย

15 พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์อย่างไร โมเสสก็บัญชาโยชูวาอย่างนั้น และโยชวาก็กระทำตาม ท่านไม่ได้เว้นที่จะทำทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้

16 โยชววยึดแผ่นดินนั้นทั้งสิ้น คือแดนเทือกเขา และภาคใต้ทั้งหมด และแผ่นดินโกเชนทั้งหมด และในหุบเขา ในที่ราบ และแดนเทือกเขาของอิสราเอล และในหุบเขาของมัน

17 ตั้งแต่ภูเขาฮาลักที่สูงเรื่อยขึ้นไปถึงเสอีร์ ไกลไปจนถึงบาอัลกาดในหุบเขาเลบานอนเชิงภูเขาเฮอร์โมน ท่านได้จับบรรดากษัตริย์แห่งเมืองเหล่านั้นมา ประหารชีวิตเสีย

18 โยชูวาทำศึกสงครามกับ บรรดากษัตริย์เหล่านี้ อยู่เป็น เวลานาน

19 ไม่มีสักเมืองหนึ่งที่กระทำ สันติภาพกับคนอิสราเอล นอกจากคนฮีไวต์ ซึ่งเป็นชาวเมือง กิเบโอน เขาต้องทำศึกสงคราม ตีมาทั้งหมด

20 เพราะเป็นมาจากพระเยโฮวาห์ที่ทรงให้เขามีใจแข็งกระ-

ด้างเข้าต่อสู้ทำสงครามกับอิสราเอล เพื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายเขาเสียสิ้น และเขาไม่ได้รับความกรุณา แต่พระองค์ต้องทำลายล้างเขาเสียสิ้น ดังที่พระเยโฮวาห์บัญชาไว้กับโมเสส

21 คราวนั้นโยชูวาได้มาขจัดคน อานาคออกจากแดนเทือกเขา จากเฮโบรน จากเดบีร์ จากอานาบ และจากทั่วแดนเทือกเขา แห่งยูดาห์และจากทั่วแดนเทือกเขาแห่งอิสราเอล โยชูวาได้ทำลายคนเหล่านั้นเสียสิ้น พร้อมทั้งเมืองทั้งหลายของพวกเขา ด้วย

22 ไม่มีคนอานาคเหลืออยู่ใน แผ่นดินของประชาชนอิสราเอล เว้นแต่ในกาซา กัทและอัสโดด ที่ยังมีเหลืออยู่บ้าง

23 ดังนั้นแหละ โยชูวาได้ยึด แผ่นดินทั้งสิ้นตามสารพัดที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับโมเสส และโยชูวาให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอลตามส่วนแบ่งของแต่ละตระกูล และแผ่นดินนั้นก็ สงบจากการศึกสงคราม

กษัตริย์แผ่นดินคานาอัน

พ่ายแพ้

12 ต่อไปนี้ เป็นกษัตริย์ แห่งแผ่นดินนั้น ซึ่ง ประชาชนอิสราเอลได้กระทำให้ แพ้ไป และได้ยึดครองแผ่นดิน

(15) อพย 34:10-17; พญ 31:7-8 (16) ยชว 10:40-41 (17) พญ 7:24; ยชว 12:7 (19) ยชว 9:3, 7 (20) พญ 2:30; 20:16-17; วนฉ 14:4 (21) กตว 13:22, 33 (22) ยชว 15:46; 1 ซมอ 5:1 (23) อพย 33:2; กตว 26:53 (1) กตว 21:24; พญ 3:8

ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นทาง
ดวงอาทิตย์ขึ้น จากที่ลุ่มแม่น้ำ
อารโนนถึงภูเขาเฮอร์โมน และ
ที่ราบซึ่งอยู่ด้านตะวันออกทั้ง
หมด

2 คือสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์
ผู้อยู่ที่เฮชบอน และปกครอง
จากอาโรเออร์ ซึ่งอยู่ ณ ริมลุ่ม
แม่น้ำอารโนน และจากกลางที่
ลุ่มไกลไปจนถึงแม่น้ำยับบอก
เขตแดนคนอัมโมน คือครึ่งหนึ่ง
ของกิเลอาด

3 และแถบที่ราบถึงทะเลคินเน-
เรทข้างตะวันออก และตรงทาง
ไปยังเบธเยซิโมทไปถึงทะเล
แห่งที่ราบ คือทะเลเค็มข้างตะ-
วันออก จากด้านใต้มาจนถึงที่
อัสโดตปีสกาห์

4 และเขตแดนของโอกกษัตริย์
เมืองบาซาน เป็นพวกมนุษย์
ยักษ์ที่เหลืออยู่ อยู่ที่อัสทาโรท
และเอเดรอี

5 และปกครองที่ภูเขาเฮอร์โมน
และสาเลคาห์ และทั่วบาซาน ถึง
เขตแดนคนเกซูร์และคนมาอา-
คาห์ และปกครองครึ่งหนึ่งของ
แดนกิเลอาด ถึงเขตแดนของ
สิโหนกษัตริย์เมืองเฮชบอน

6 โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮ-
วาห์และคนอิสราเอลได้กระทำ
ให้เขาพ่ายแพ้ไป และโมเสสผู้
รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้มอบ

แผ่นดินตอนนี้ให้แก่คนรูเบน
คนกาต และคนครึ่งตระกูล
มนัสเสห์

7 ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์แห่งแผ่น
ดินซึ่งโยชูวากับคนอิสราเอลได้
ทำให้พ่ายแพ้อยู่ ฟากแม่น้ำ
จอร์แดนข้างนี้ทางทิศตะวันตก
ตั้งแต่บาอัลกาตในหุบเขาเล-
บานอน ถึงภูเขาฮาสิก ที่สูง
เรื่อยขึ้นไปถึงเสอีร์ ซึ่งโยชูวา
มอบให้แก่ตระกูลคนอิสราเอล
ให้ถือเป็นกรรมสิทธิ์ตามส่วน
แบ่งของเขา

8 คือที่ดินในแดนเทือกเขา ใน
หุบเขา ในที่ราบ ในที่ลาด
ในถิ่นทุรกันดารและในภาคใต้
เป็นแผ่นดินของคนฮิตไทต์ คน
อาโมไรต์ คนคานาอัน คนเป-
ริสซี คนฮีไวต์และคนเยบส

9 คือกษัตริย์เมืองเยรีโคองค์
หนึ่ง กษัตริย์เมืองอัยที่อยู่ข้าง
เบธเอลองค์หนึ่ง

10 กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มองค์
หนึ่ง กษัตริย์เมืองเฮโบรนองค์
หนึ่ง

11 กษัตริย์เมืองยารมูทองค์
หนึ่ง กษัตริย์เมืองลาคีซองค์
หนึ่ง

12 กษัตริย์เมืองเอกลอนองค์
หนึ่ง กษัตริย์เมืองเกเซอร์องค์
หนึ่ง

13 กษัตริย์เมืองเดบีร์องค์หนึ่ง

(2) กตว 21:24; พบญ 2:24-27 (3) พบญ 3:17; 4:49 (4) กตว 21:33

(5) พบญ 3:8 (6) กตว 21:24, 35 (7) ปฐก 14:6; 32:3 (8) อพย 3:8; 23:23

(9) ยชว 6:2; 8:29 (10) ยชว 10:23 (12) ยชว 10:33 (13) ยชว 10:38-39

กษัตริย์เมืองเกเตอร์องค์หนึ่ง
 14 กษัตริย์เมืองโฮรมาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอาราดองค์หนึ่ง
 15 กษัตริย์เมืองลิบนาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอดุลม้องค์หนึ่ง
 16 กษัตริย์เมืองมักเคดาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเบธเอลองค์หนึ่ง
 17 กษัตริย์เมืองทัปปูวาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเฮเฟอร์องค์หนึ่ง
 18 กษัตริย์เมืองอาเฟกองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองลาซาโรนองค์หนึ่ง
 19 กษัตริย์เมืองมาโดนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองฮาไซร์องค์หนึ่ง
 20 กษัตริย์เมืองชิมโรนเมโรนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอัคซาฟองค์หนึ่ง
 21 กษัตริย์เมืองทาอานาคองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเมกิดโดองค์หนึ่ง
 22 กษัตริย์เมืองเคเดชองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองโยกเนอัมในคารเมลองค์หนึ่ง
 23 กษัตริย์เมืองโตรันในบริเวณชายแดนของโตรันองค์หนึ่ง กษัตริย์ของประชาชาติต่างๆในกิลกาลองค์หนึ่ง

24 กษัตริย์เมืองทีรซาห์องค์หนึ่ง รวมทั้งหมดเป็นกษัตริย์สามสิบเอ็ดองค์ด้วยกัน

แผ่นดินส่วนที่ยังไม่ชนะ

13 เมื่อโยชูวาชราลงมีอายุมากแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ตรัสกับท่านว่า "เจ้าชราลงมีอายุมากแล้ว แต่แผ่นดินที่จะต้องยึดครองนั้นยังมีอีกมาก 2 ต่อไปนี้เป็นแผ่นดินที่ยังเหลืออยู่ คือทอ์ถิ่นฟีลิสเตียทั้งหมด และทอ์ถิ่นของคนเกชูร์ทั้งหมด

3 ตั้งแต่ซีโหร์ซึ่งอยู่หน้าอียิปต์เหนือขึ้นไปถึงเขตแดนเอโครน นับกันว่าเป็นของคนคานาอัน ผู้ครอบครองฟีลิสเตียมีอยู่ห้าคนด้วยกัน คือ ผู้ครอบครองเมืองกาซา เมืองอัชโดด เมืองอัชเคโลน เมืองกัท และเมืองเอโครน และเมืองของคนอิฟวาทด้วย 4 ซึ่งอยู่ที่คิไตคือแผ่นดินทั้งสิ้นของคนคานาอัน และเขตเมอราห์ ซึ่งเป็นของชาวไซดอนถึงเมืองอาเฟก ถึงเขตแดนของคนอาโมไรต์

5 และแผ่นดินของชาวเกบาลและเลบานอนทั้งหมด ไปทางที่ดวงอาทิตย์ขึ้น จากบาอัลกาดที่อยู่เชิงภูเขาเฮอร์โมน ถึงทางเข้าเมืองฮามัท

6 ชาวแดนเทือกเขาทั้งหมดจาก

(15) ยชว 10:29-30 (16) ยชว 8:17 (17) 1 พกษ 4:10 (19) ยชว 11:10

(20) ยชว 11:1 (22) ยชว 19:27 (23) ปฐก 14:1-2 (24) พบญ 7:24 (1) ยชว 14:10

(2) ยชว 13:13 (3) พบญ 2:23 (4) ยชว 12:18 (5) ยชว 12:7 (6) ยชว 11:8; 14:1-2

เลบานอนจนถึงมิสเรโฟทมาอิม และคนไซดอนทั้งหมด เราจะขับไล่เขาทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าคนอิสราเอลเอง เพียงแต่เจ้าจงจับสลากแบ่งดินแดนเหล่านั้นให้เป็นมรดกแก่อิสราเอลดังที่เราบัญญัติเอาไว้

7 ฉะนั้นบัดนี้จงแบ่งแผ่นดินนี้ออกให้เป็นมรดกแก่คนเก้าตระกูลรวมกับคนมนัสเสห์ครั้งตระกูลด้วย”

8 ส่วนมนัสเสห์อีกครั้งตระกูลคนรูเบน และคนกาตได้รับส่วนมรดกของเขา ซึ่งโมเสสได้มอบให้ทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นด้านตะวันออก ส่วนที่โมเสส ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์มอบให้เขาคือ

9 ตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และเมืองที่อยู่กลางลุ่มแม่น้ำนี้ และที่ราบเมเดบาตลอดจนถึงดีโบน

10 และหัวเมืองทั้งสิ้นของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ ผู้ซึ่งครอบครองอยู่ในเฮชโบน ไกลออกไปจนถึงเขตแดนคนอัมโมน

11 กับเขตกิเลอาดและท้องถื่นของคนเกชูร์และคนมาอาคาห์ และภูเขาเฮอร์โมนทั้งหมด และเมืองบาซันทั้งสิ้นจนถึงเมืองสาเลคาห์

12 ตลอดราชอาณาจักรของโอกในบาซัน ผู้ครอบครองอยู่ในอัสทาโรทและโนเอเดรอี ท่านเป็นพวกมนุษยย์ักษ์ที่เหลืออยู่ เมืองเหล่านี้โมเสสรบชนะและได้ขับไล่ให้ออกไป

13 แต่คนอิสราเอลยังหาได้ขับไล่คนเกชูร์หรือคนมาอาคาห์ให้ออกไปไม่ แต่คนเกชูร์กับคนมาอาคาห์ยังอาศัยอยู่ในหมู่คนอิสราเอลจนทุกวันนี้

14 เฉพาะตระกูลเลวีตระกูลเดียวโมเสสหาได้มอบมรดกให้ไม่ ของบุชาด้วยไฟที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลเป็นมรดกของเขา ดังที่พระองค์ตรัสไว้แก่เขาแล้ว

15 และโมเสสได้มอบส่วนมรดกให้แก่ตระกูลคนรูเบนตามครอบครัวของเขา

16 ดังนั้นเขตแดนของเขาจึงตั้งแต่อาโรเออร์ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนนและเมืองซึ่งอยู่กลางลุ่มแม่น้ำนั้น และที่ราบเมืองเมเดบาทั้งสิ้น

17 ทั้งเมืองเฮชโบน รวมกับหัวเมืองทั้งสิ้นซึ่งอยู่บนที่ราบนั้นคือดีโบน และบาไมทบาอัล และเบธบาอัลเมโอน

18 กับยาฮาส และเคเดโมทและเมฟาอาท

19 และคีรียาธาอิม และลิบมาห์

(8) กตว 32:33 (9) กตว 21:30 (10) กตว 21:24 (11) กตว 32:1 (12) กตว 21:24 (13) ยชว 13:11 (14) กตว 18:20, 23-24 (15) กตว 34:14 (16) กตว 21:28, 30 (17) กตว 21:28, 30 (18) กตว 21:23 (19) กตว 32:37-38

และเศเรซาหาร์ซึ่งอยู่บนเนิน
เขาแห่งหุบเขา

20 กับเบธเปโอร์ และที่อัส-
โตดปัสกาห์ และเมืองเบธเยซิ-
โมท

21 คือหัวเมืองทั้งสิ้นซึ่งอยู่บน
ที่ราบ และทั้งราชอาณาจักรทั้ง
หมดของสิโหน กษัตริย์คนอา-
โมไรต์ผู้ครอบครองอยู่ในเฮซ-
บอนซึ่งโมเสสได้กระทำให้พ่าย
แพ้พร้อมกับเจ้านายของมีเดียน
คือ เอวี เรเคม ศูร์ และเฮอร์
กับเรบา เป็นเจ้านายซึ่งขึ้นแก่
กษัตริย์สิโหน ผู้พำนักอยู่ใน
แผ่นดินนั้น

22 อนึ่งคนอิสราเอลได้ฆ่าบา-
ลาอัมบุตรชายเบโอร์ผู้เป็นคน
ทำนายเสียด้วยดาบพร้อมกับคน
อื่นที่เขาได้ฆ่ามัน

23 อาณาเขตของคนรูเบนคือ
แม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน นี้
เป็นมรดกของคนรูเบนตาม
ครอบครัว รวมทั้งหัวเมืองและ
ชนบทด้วย

24 โมเสสได้มอบมรดกให้แก่
ตระกูลกาต คือคนกาตตาม
ครอบครัวของเขาด้วย

25 อาณาเขตของเขาคือยาเซอร์
และหัวเมืองกิเลอาดทั้งหมด
และครึ่งหนึ่งของแผ่นดินคน
อัมโมนถึงอาโรเออร์ซึ่งอยู่หน้า
เมืองรับบัท

26 ตั้งแต่เมืองเฮชบอน จนถึง
เมืองรามัทมิสเปห์และเบโทนิม
และตั้งแต่มาหะนาอิมจนถึงเขต
แดนเดบีร์

27 ในหว่างเขา มีเมืองเบธฮา-
รัม เบธนิมราห์ สูดคทและซา-
โพน ราชอาณาจักรส่วนที่เหลือ
ของสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชบอน
นั้น มีแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรม
แดน จดทะเลคินเนเรทตอน
ปลายข้างล่าง ด้านตะวันออก
ของแม่น้ำจอร์แดนข้างนั้น

28 นี้เป็นมรดกของคนกาตตาม
ครอบครัวของเขา รวมทั้งหัว
เมืองและชนบทด้วย

29 อนึ่งโมเสสได้มอบมรดกให้
แก่คนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล เป็น
ส่วนแบ่งที่ได้กับคนมนัสเสห์
ครึ่งตระกูลตามครอบครัวของ
เขา

30 อาณาเขตของเขาทั้งหลาย
เริ่มตั้งแต่มาหะนาอิมตลอดบา-
ชานทั้งสิ้น คือราชอาณาจักรทั้ง
สิ้นของโอ๊กกษัตริย์เมืองบาชาน
และหัวเมืองทั้งหมดของยาอีร์
มีหกลีบหัวเมืองด้วยกันอยู่ใน
บาชาน

31 และกิเลอาดครึ่งหนึ่ง และ
เมืองอัชทาโรทกับเมืองเอเดรอี
หัวเมืองของราชอาณาจักรโอ๊ก
ในบาชาน หัวเมืองเหล่านี้เป็น
ส่วนแบ่งของคนมาคีร์บุตรชาย

(20) พบญ 3:17 (21) กตว 21:24; พบญ 3:10 (22) กตว 22:5; 31:8 (24) กตว 34:14
(25) กตว 32:1, 35; พบญ 3:11 (27) ปฐก 33:17; กตว 32:36 (29) กตว 34:14
(30) กตว 32:41; 1 พศด 2:23 (31) กตว 32:29, 40; ชซา 9:10; 12:4; 13:12; 17:1

มนัสเสห์ เป็นของครึ่งหนึ่งของ คนมาคีร์ ตามครอบครัวของเขา 32 เหล่านี้เป็นดินแดนต่าง ๆ ซึ่ง โมเสสได้แบ่งปันให้เป็นมรดก ณ ที่ราบโมอับ ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นทิศตะวันออกของ เมืองเยรีโค

33 แต่โมเสสมิได้มอบมรดกให้แก่คนตระกูลเลวี พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอิสราเอลเป็นมรดกของเขา ดังที่พระองค์ตรัสไว้กับเขา

แผ่นดินส่วนที่สัญญาไว้

แก่คาเลบ

14 ต่อไปนี้เป็นดินแดนต่าง ๆ ซึ่งประชาชนอิสราเอลได้รับเป็นมรดกในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเอเลอาซาร์ปุโรหิตและโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่าง ๆ แห่งคนอิสราเอลได้แจกจ่ายให้เป็นมรดกแก่เขา

2 มรดกนี้ เขาจับสลากแบ่งกัน ในระหว่างคนเก้าตระกูลครั้ง ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาทางโมเสส

3 เพราะโมเสสได้ให้มรดกแก่คนสองตระกูลครึ่งทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นแล้ว แต่ท่านหาได้แบ่งส่วนมรดกให้แก่พวกเลวีไม่

4 เพราะว่าลูกหลานของโยเซฟ

มีสองตระกูล คือมนัสเสห์และเอฟราอิม และพวกเลวีหาได้มีส่วนแบ่งในแผ่นดินนั้นไม่ ได้ แต่หัวเมืองที่จะเข้าอาศัยอยู่ กับลานทุ่งหญ้ารอบเมืองสำหรับฝูงสัตว์และทรัพย์สินของเขาเท่านั้น

5 คนอิสราเอลได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้กับโมเสส เขาแบ่งที่ดินกัน

6 ขณะนั้นคนยูดาห์มาหาโยชูวา ณ เมืองกิลกาล และคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ชาวเคนัสได้กล่าวแก่ท่านว่า "ท่านทราบเรื่องซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสบุรุษของพระเจ้าที่ คาเดชบารเนียเกี่ยวกับท่านและข้าพเจ้าแล้ว

7 เมื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ใช้ให้ข้าพเจ้าไปจากคาเดชบารเนีย เพื่อสอดแนมดูแผ่นดิน ข้าพเจ้ามีอายุสี่สิบปี ข้าพเจ้าได้นำข่าวมาแจ้งแก่ท่าน ตามความคิดเห็นของข้าพเจ้า

8 แต่ส่วนพี่น้องซึ่งขึ้นไปพร้อมกับข้าพเจ้าได้กระทำให้จิตใจของประชาชนละลายไป แต่

ข้าพเจ้าได้ติดตามพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ

9 ในวันนั้นโมเสสได้ปฏิญาณว่า "แท้จริงแผ่นดินซึ่งเท้าของท่านได้เหยียบย่ำไปนั้นจะตกเป็นมรดกของท่าน และของลูก

(33) กตว 18:20 (1) กตว 34:16-29 (2) กตว 26:55; 33:54 (3) กตว 32:33

(4) ปฐก 41:51; 46:20; 48:1 (5) กตว 35:2; ยชว 21:2 (6) กตว 13:26; 14:24

(7) กตว 13:6; 14:6 (8) กตว 13:31-32; 14:24 (9) กตว 13:22; 14:23-24

หลานของท่านสืบไปเป็นนิตย์ เพราะว่าท่านได้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ'

10 และบัดนี้ ดุเถิด พระเยโฮวาห์ยังทรงให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ตลอดสี่สิบห้าปีนี้ ดังที่พระองค์ตรัส ตั้งแต่พระเยโฮวาห์ตรัสเช่นนี้แก่มอเสส เมื่อคนอิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และบัดนี้ ดุเถิด วันนี้ข้าพเจ้ามีอายุแปดสิบห้าปีแล้ว

11 วันนี้ข้าพเจ้ายังมีกำลังแข็งแรงเช่นเดียวกับวันที่มอเสสใช้ให้ข้าพเจ้าไป กำลังของข้าพเจ้าในการทำศึกสงครามหรือออกไปและเข้ามาเตี้ยวัน ก็เป็นเหมือนครั้งนั้น

12 ฉะนั้นบัดนี้ ขอมอบแดนเทือกเขานี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสในวันนั้นให้แก่ข้าพเจ้า เพราะท่านได้ยืนยันในวันนั้นแล้วว่า คนอานาคอยู่ที่นั่น มีหัวเมืองใหญ่ที่มีกำแพงล้อมอย่างเข้มแข็ง ชะรอยพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะขับไล่เขาออกไปได้ ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว"

13 แล้วโยชูวาก็อวยพรแก่ท่าน และยกเมืองเฮโบรนให้คาเลบ บุตรชายเยฟุนเนห์เป็นมรดก

14 เฮโบรนจึงตกเป็นมรดกแก่

คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์คนเคนัสจนทุกวันนี้ เพราะว่าท่านติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลอย่างสุดใจ

15 เมืองเฮโบรนนั้น แต่เดิมมีชื่อว่าคีริยาทอารบา อารบาคคนนี้เป็นคนใหญ่โตในคนอานาค แผ่นดินจึงได้สงบจากการศึกสงคราม

แผ่นดินส่วนของตระกูลยูดาห์

15 ที่ดินส่วนของตระกูลคนยูดาห์ ตามครอบครัวของเขานั่น ด้านใต้ถึงพรมแดนเมืองเอโดม คือถึงถิ่นทุรกันดาร

คินเป็นที่สุดปลายเขตด้านใต้ 2 พรมแดนทางทิศใต้ขึ้นตั้งแต่ต้นจากปลายทะเลเค็ม คือตั้งแต่อ่าวซึ่งไปทางทิศใต้

3 ยื่นไปทางด้านใต้ของมาอาเลอ์คูร์บิม ผ่านเรื่อยไปถึงคินแล้วขึ้นไปทางด้านใต้เมืองคาเดชบารเนีย ตามทางเมืองเฮชโรน ขึ้นไปถึงเมืองอัดดาร์เลียวไปถึงคารคา

4 ผ่านเรื่อยไปถึงอัสโมนยื่นออกไปถึงแม่น้ำอียิปต์มาสิ้นสุดลงที่ทะเล ที่กล่าวนี้จะเป็นพรมแดนด้านใต้ของท่าน

5 พรมแดนด้านตะวันออกคือทะเลเค็มขึ้นไปถึงปากแม่น้ำจอร์แดน และพรมแดนด้านเหนือตั้งแต่อ่าวที่ทะเลตรงปาก

(10) กตว 14:24, 30, 38 (11) พพญ 31:2; 34:7 (12) กตว 13:28 (13) ยชว 10:37

(14) ยชว 14:8-9; 21:12 (15) ปฐก 23:2 (1) กตว 33:36; 34:3

(2) กตว 34:3-4 (3) กตว 34:4 (4) กตว 34:5 (5) ยชว 18:15-19

แม่น้ำจอร์แดน
 6 และพรมแดนนี้ ยื่นไปถึง
 เบธสกลาห์ ผ่านไปตามด้าน
 เหนือของเมืองเบธอาราบาห์
 และพรมแดนยื่นต่อไปถึงก้อน
 หินโบฮันบุตรชายรูเบน
 7 และพรมแดนยื่นไปถึงเดบีร์
 จากหุบเขาอาโคร์ ตรงไปทางทิศ
 เหนือเลี้ยวไปหาเมืองกิลกาลซึ่ง
 อยู่ตรงข้ามทางข้ามเขาที่ชื่ออา-
 ดุมมิม ซึ่งอยู่ทางด้านใต้ของ
 แม่น้ำ และพรมแดนก็ผ่านไป
 ถึงน้ำพุเอนเซเมช ไปสิ้นสุดลงที่
 เอนโรเกล
 8 แล้วพรมแดนก็ยื่นไปตามหุบ
 เขาบุตรชายของอินโนมถึงไหล่
 เขาด้านใต้ของเมืองคนเยบัสคือ
 เยรูซาเล็ม แล้วพรมแดนก็ยื่นไป
 ถึงยอดภูเขาซึ่งอยู่หน้าหุบเขา
 อินโนมทางด้านตะวันตก ที่หุบ
 เขาแห่งพวกมนุษย์ยักษ์ ด้าน
 เหนือสุด
 9 แล้วพรมแดนก็ยื่นไปจากยอด
 ภูเขาถึงน้ำพุแห่งลำห้วยเนฟ-
 โทอาห์ จากที่นั่นก็มาถึงหัว
 เมืองแห่งภูเขาเอโฟรน แล้ว
 พรมแดนก็เลี้ยวโค้งไปหาเมือง
 บาลาธาห์ คือเมืองศิรียาทเย-
 อาริม
 10 แล้วพรมแดนก็เลี้ยวโค้งจาก
 บาลาธาห์ไปทางทิศตะวันตกถึง
 ภูเขาเสอีร์ ผ่านไปตามไหล่เขา

ยาอาริมด้านเหนือ คือเคสะโลน
 ลงไปถึงเมืองเบธเซเมช ผ่าน
 เมืองทิมนาห์ไป
 11 แล้วพรมแดนก็ยื่นออกไป
 จากทางไหล่เนินเขาด้านเหนือ
 ของเมืองเอโครน แล้วก็โค้งไป
 หาเมืองซิกเคโรนผ่านไปถึงภู
 เขาบาลาธาห์ ออกไปถึงเมือง
 ยับเนเอล และพรมแดนก็มาสิ้นสุด
 ลงที่ทะเล
 12 พรมแดนด้านตะวันตก คือ
 ทะเลใหญ่ตามฝั่งทะเล นี่เป็น
 พรมแดนล้อมรอบคนยูดาห์ตาม
 ครอบครัวยของเขา
 13 ตามพระดำรัสของพระเย-
 โสวาห์ที่ตรัสแก่โยชูวา ท่านยก
 ที่ดินส่วนหนึ่งในเขตของคนยู-
 ดาห์ให้แก่คาเลบบุตรชายเย-
 ฟุนเนห์ คือเมืองอาราบาห์เรียก
 เมืองเฮโบรน อาราบาเป็นบิดา
 ของอานาค
 14 และคาเลบได้จับไล่บุตรชาย
 ทั้งสามของอานาคออกจากที่นั่น
 คือเซชัย อาหิมานและทัลมัย ผู้
 เป็นบุตรของอานาค
 15 และท่านขึ้นไปจากที่นั่นจะ
 ต่อสู้กับชาวเมืองเดบีร์ เมือง
 เดบีร์เดิมมีชื่อว่า ศิรียาทเส-
 เฟอ์
 16 และคาเลบกล่าวว่า "ผู้ใด
 โจมตีเมืองศิรียาทเสเฟอ์และ
 ยึดได้ เราจะยกอัครสาวกบุตรสาว

(6) ยชว 18:17 (7) ยชว 7:26; 13:26 (8) ยชว 15:63; 18:16 (9) ยชว 18:15

(10) ปฐก 38:13 (11) ยชว 19:43 (12) กตว 34:6-7; ยชว 15:47 (13) กตว 13:6

(14) กตว 13:22 (15) ยชว 10:38; วนฉ 1:11 (16) วนฉ 1:12

ของเราให้เป็นภรรยา”

17 และโอทนีเอลบุตรชายเคนีส น้องชายของคาเลบตีเมืองนั้นได้ ทำนิจยกอัครสาวกบุตรสาวของตนให้เป็นภรรยา

18 อยู่มา เมื่อแต่งงานกันแล้ว นางจึงชวนสามีให้ขอที่นาต่อบิดา นางก็ลงจากหลังลา และคาเลบถามนางว่า “เจ้าต้องการอะไร”

19 นางตอบว่า “ขอของขวัญให้ ลูกสักอย่างหนึ่งเถิด เมื่อพ่อให้ ลูกมาอยู่ในแผ่นดินภาคใต้แล้ว ลูกขอนำพุดด้วย” คาเลบก็ยก นำพอบนและนำพูล่างให้แก่นาง

20 ต่อไปนี้เป็นมรดกของตระกูลคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขา

21 หัวเมืองที่เป็นของตระกูลคนยูดาห์ ซึ่งอยู่ทางทิศใต้สุดทางพรมแดนเอโดม คือเมือง ชับเซเอล เอเดอร์ และยากูร์

22 คีนาน์ ดีโมนาน์ อาดาตาทัน

23 เคเดช ฮาไซร์ อิทนาน

24 คีฟ เทเลม เบอาโลท

25 ฮาไซร์ ฮาดัททาห์ เครีโทท เฮสโรน คือเมืองฮาไซร์

26 อามัม เซมา โมลาดาทัน

27 สาซารักตาทัน เฮชโมน เบธเปเลท

28 สาซารูออล เบเออร์เซบา บีซีโอธียาห์

29 บาอาลาห์ อียิม เอเซม

30 เอลโธลัด เคสึล โฮรมาทัน

31 คิกลาก มัดมันนาห์ สัน-สันนาห์

32 เลบาโอท ซิลอิม อายินและเมืองริมโมน รวมทั้งหมดเป็น ยี่สิบเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้น ๆ ด้วย

33 ในหุบเขามีเมืองเอชทาโอล โศราห์ อชันนาห์

34 ศาโนอาห์ เอนกันนิม ทับ-ปูวาทัน เอนาม

35 ยารมูท อตุลลัม โสโคห์ อา-เซคาห์

36 ซาอาราอิม อตีธาอิม เกเด-ราห์ เกเดโรธาอิม รวมเป็นสิบสี่ หัวเมือง กับชนบทของเมืองนั้น ๆ ด้วย

37 เมืองเคนนัน ฮาดัสสาห์ มิก-ดัลกาต

38 ดิเลอัน มิสเปห์ โยกเฮเอล

39 ลาคีซ โบสคาท เอกโลน

40 คับโบน ลามัม คิทลิซ

41 เกเดโรท เบธดาโกน นาอา-มาห์และเมืองมักเคดาห์ รวมเป็นสิบหกหัวเมือง กับชนบทของเมืองนั้น ๆ ด้วย

42 ลิบนาน์ เอเธอร์ อาซัน

43 ยีฟทาห์ อชันนาห์ เนซีบ

44 เคอีลาห์ อักซิบ มาเรซาห์ รวมเป็นเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้น ๆ ด้วย

(17) กตว 3:9 (18) ปฐก 24:64 (21) ปฐก 35:21 (24) 1 ซมอ 23:14

(28) ปฐก 21:31 (30) ยชว 19:4 (31) ยชว 19:5 (32) วนฉ 20:45 (33) กตว 13:23

(35) 1 ซมอ 22:1 (38) 2 พกษ 14:7 (39) ยชว 10:3 (42) ยชว 21:13

45 เอโครน กับหัวเมืองและ
ชนบทของเมืองนั้น

46 จากกรุงเอโครนถึงทะเลและ
บรรดาเมืองที่อยู่ริมเมืองอัช-
โดดกับชนบทของเมืองนั้น ๆ

47 อัชโดด กับหัวเมืองและ
ชนบทของเมืองนั้น กาชา กับ
หัวเมืองและชนบทของเมืองนั้น
จนถึงแม่น้ำอียิปต์ และทะเล
ใหญ่พร้อมกับฝั่งชายทะเล

48 และในแดนเทือกเขา คือ
ซามิร์ ยาทที่ร์ โสโคห์

49 ดานนาห์ คีรียาตสันนาห์
คือเมืองเดบีร์

50 อานาบ เอชเทโมห์ อานิม

51 โกเซน โฮโลน กิโลห์ รวม
เป็นสิบเอ็ดหัวเมือง กับชนบท
ของเมืองนั้น ๆ ด้วย

52 อาหรับ ดูมาห์ เอชาน

53 ยานิม เบธปปูวาทห์ อาเฟ-
คาห์

54 สุมทาทห์ คีรียาทอราบา คือ
เมืองเฮโบรน และเมืองศิโยร์
รวมเป็นเก้าหัวเมือง กับชนบท
ของเมืองนั้น ๆ ด้วย

55 มาโอน คารเมล ศิฟ ยุทธาทห์

56 ยิสเรเอล โยกเดอัม ศาโน-
อาห์

57 คาอิน กิเบอาห์ และทิมนาห์
รวมเป็นสิบหัวเมือง กับชนบท
ของเมืองนั้น ๆ ด้วย

58 ฮัลฮูล เบธซูร์ เกโดร์

59 มาอาราต เบธานอท และ
เมืองเอลเทโคน รวมเป็นหกหัว
เมือง กับชนบทของเมืองนั้น ๆ
ด้วย

60 คีรียาทบาอัล คือเมืองคีริ-
ยาทเยอาริม และรับบัทห์ รวม
เป็นสองหัวเมือง กับชนบทของ
เมืองนั้น ๆ ด้วย

61 เมืองที่ในถิ่นทุรกันดาร คือ
เบธอาราบาห์ มิดดิน เสคะคาห์

62 นิบซาน เมืองเกลือ และ
เอนเกติ รวมเป็นหกหัวเมืองกับ
ชนบทของเมืองนั้น ๆ ด้วย

63 แต่คนเยบุสซึ่งเป็นชาวเมือง
เยรูซาเล็มนั้น ประชาชนยูดาห์
หาได้ขับไล่ไปไม่ ดังนั้นแหละ
คนเยบุสจึงอาศัยอยู่กับประชา
ชนยูดาห์ที่เมืองเยรูซาเล็มจนถึง
ทุกวันนี้

แผ่นดินส่วนของตระกูล

มนัสเสห์และตระกูลเอฟราอิม
16 ที่ดินตามสลากของลูก
หลานโยเซฟนั้นเริ่มจาก
แม่น้ำจอร์แดนใกล้ ๆ เมืองเยรี-
โค ทิศตะวันออกของน้ำแห่ง
เยรีโคเข้าไปในถิ่นทุรกันดารขึ้น
ไปจากเยรีโคเข้าไปในแดนเทือก
เขาเบธเอล

2 จากเมืองเบธเอลไปยังเมือง
ลูส ผ่านเรื่อยไปถึงเมืองอาทา-
โรท ยังเขตของคนอารคี

3 แล้วลงไปทางทิศตะวันตกถึง

(47) กตว 34:6 ยชว 15:4 (51) ยชว 10:41; 11:16 (54) ยชว 14:15; 15:13

(55) 1 ซมอ 33:24-25 (60) ยชว 18:14 (62) 1 ซมอ 23:29 (63) วนล 1:8, 21

(1) ยชว 8:15; 18:12 (2) ยชว 18:13; วนล 1:26 (3) ยชว 18:13; 21:21

เขตของคนยาฟเลที ไกลไปจนเขตเมืองเบธโฮโรนล่างถึงเมืองเกเซอร์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล

4 ลูกหลานของโยเซฟ คือคนมนัสเสห์และคนเอฟราอิม ได้รับมรดกของเขา

5 เขตของคนเอฟราอิมตามครอบครัวของเขาเป็นดังนี้ พรหมแดนมรดกของเขาด้านตะวันออก เริ่มแต่เมืองอาทาโรทออด-

ตาร์ ไกลไปจนถึงเบธโฮโรนบน 6 และพรหมแดนยื่นไปถึงทะเลทางทิศเหนือคือเมืองมิคเมธัททางด้านตะวันออกพรหมแดนโค้งมาหาเมืองทาอานัทซีโลห์ แล้วผ่านพื้นเมืองนี้ไปทางตะวันออกของเมืองยาโนอาห์

7 แล้วลงไปจากยาโนอาห์ ถึงเมืองอาทาโรทและเมืองนาอาราห์ ไปจดเมืองเยรีโคสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน

8 จากที่ப்புวาท์พรหมแดนลงไปทางทิศตะวันตกถึงแม่น้ำคานาห์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล นี่เป็นดินแดนมรดกของตระกูลคนเอฟราอิมตามครอบครัวของเขา

9 รวมทั้งหัวเมืองซึ่งแบ่งแยกไว้ให้คนเอฟราอิมในดินแดนมรดกของคนมนัสเสห์ คือบรรดาหัวเมืองเหล่านี้กับชนบทของเมืองนั้น ๆ ด้วย

10 ถึงอย่างไรก็ตามเขาหาได้จับ

ไล่คนคานาอันซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออกไปไม่ ตั้งนั้นคนคานาอันจึงอาศัยอยู่ในหมู่คนเอฟราอิมถึงทุกวันนี้ แต่ก็ตกเป็นทาสถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา

แผ่นดินส่วนของตระกูล

คนมนัสเสห์ที่อยู่ฟาก

ทิศตะวันตกของ

แม่น้ำจอร์แดน

17 ที่ ดินตามสลากเป็น
อย่างนี้ที่ตกแก่ตระกูลมนัสเสห์ เพราะเป็นบุตรหัวปีของโยเซฟ ส่วนมาคีร์บุตรหัวปีของมนัสเสห์ บิดาของกิเลอาดได้รับเมืองกิเลอาดและเมืองบาซานเป็นส่วนแบ่ง เพราะว่าเขาเป็นทหาร

2 และที่ดินตามสลากตกแก่คนมนัสเสห์ที่เหลืออยู่ตามครอบครัว คือคนอาบีเยเซอร์ คนเฮเลค คนอัสรีเอล คนเซเคม คนเฮเฟอร์ และคนเชมีดา บุคคลเหล่านี้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ ผู้เป็นบุตรชายของโยเซฟตามครอบครัวของเขา

3 ฝ่ายเศโลเฟัทบุตรชายของเฮเฟอร์ บุตรชายของกิเลอาด บุตรชายของมาคีร์ บุตรชายของมนัสเสห์ที่ไม่มีบุตรผู้ชาย มีแต่บุตรสาว และต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรสาวของเขาคือ มาลาห์ โน-

(4) ยชว 17:14 (5) ยชว 18:13; วนฉ 1:29 (6) ยชว 17:7 (7) 1 พศด 7:28

(8) ยชว 17:8-9 (9) ยชว 17:9 (10) ยชว 15:63; 17:12-13; วนฉ 1:29; 1 พกษ 9:16

(1) ปฐก 41:51; 50:23 (2) กตว 26:29; 1 พศด 7:18 (3) กตว 26:33

อาห์ ฮกลาห์ มิลคาห์ และทีร์-
ซาห์

4 เขาเข้ามาหาเอเลอาซาร์ปุโร-
หิตและโยชูวาบุตรชายนูนและ
ต่อหน้าบรรดาประมุขแล้วกล่าว
ว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา
โมเสสไว้ว่า ให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย
รับส่วนมรดกในหมู่ญาติพี่น้อง
ของข้าพเจ้าทั้งหลายได้" ดังนั้น
ท่านจึงให้มรดกแก่คนเหล่านี้ใน
หมู่พี่น้องของบิดาของเขา ตาม
พระบัญญัติแห่งพระเยโฮวาห์

5 ดังนี้ แหละส่วนที่ ตกแก่คน
มนัสเสห์จึงมีสิบส่วน นอกเหนือ
ดินแดนกิเลอาดและบาซันซึ่ง
อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น

6 เพราะว่าบุตรสาวของมนัส-
เสห์ก็ได้รับมรดกพร้อมกับบุตร
ชายของท่านด้วย แผ่นดินกิเล-
อาดนั้นได้ตกเป็นส่วนของบุตร
ชายมนัสเสห์ที่เหลืออยู่

7 เขตแดนของมนัสเสห์ที่ตั้งต้น
จากอาเซอร์จนถึงมิดเมธัท ซึ่ง
อยู่ทางทิศตะวันออกของเมือง
เซเคมแล้ว พรหมแดนก็ยื่นไป
ทางมือขวา ถึงที่ช่องชาวเมือง
เอนที่ปปูวาห์

8 แผ่นดินเมืองที่ปปูวาห์เป็น
ของมนัสเสห์ แต่ตัวเมืองที่ปปู-
วาห์ซึ่งอยู่ที่พรหมแดนของมนัส-
เสห์นั้นเป็นของคนเอฟราอิม

9 แล้วพรหมแดนก็ลงไปถึงแม่น้ำ

คานาห์ หัวเมืองเหล่านี้ซึ่งอยู่
ทางทิศใต้แม่น้ำในท่ามกลางหัว
เมืองของมนัสเสห์นั้นเป็นของ
เอฟราอิม แล้วพรหมแดนของ
มนัสเสห์ก็ขึ้นไปทางด้านเหนือ
ของแม่น้ำไปสิ้นสุดลงที่ทะเล
10 แผ่นดินทางด้านใต้เป็นของ
เอฟราอิม และแผ่นดินทางด้าน
เหนือเป็นของมนัสเสห์ มีทะเล
เป็นพรหมแดน ทางเหนือจดดิน
แดนอาเซอร์ และทางทิศตะวันออก
จดอิสราเอล

11 ในเขตอิสราเอลและในอา-
เซอร์นั้น มนัสเสห์ยังมีเมือง
เบธชานกับชนบทของเมืองนั้น
และเมืองอิบเลอัมกับชนบทของ
เมืองนั้น และชาวเมืองโดร์กับ
ชนบทของเมืองนั้น และชาว
เมืองเอนโดร์กับชนบทของเมือง
นั้น และชาวเมืองทาอานาคกับ
ชนบทของเมืองนั้น และชาว
เมืองเมกิดโด กับชนบทของ
เมืองนั้น คือภูเขาทั้งสามยอด

12 แต่คนมนัสเสห์ยังขับไล่ชาว
เมืองเหล่านี้ไม่ได้ ด้วย
คนคานาอันยังขึ้นอาศัยอยู่ใน
แผ่นดินนั้น

13 ต่อมาเมื่อคนอิสราเอลเข้ม
แข็งขึ้นแล้ว ก็ได้เกณฑ์คนคา-
นาอันให้ทำงานโยธา และมีได้
ขับไล่ให้เขาออกไปเสียทีเดียว

14 คนโยเซฟได้พูดกับโยชูวาว่า

(4) กตว 27:2 (5) ยชว 22:7 (7) ยชว 16:6 (8) ยชว 16:8 (9) ยชว 16:9

(11) วนฉ 1:27; 1 ซมอ 31:10; 1 พกษ 4:12; 1 พศด 7:29

(12) วนฉ 1:19, 27-28 (13) ยชว 16:10 (14) ปฐก 48:19, 22; กตว 26:34, 37

“เหตุไฉนท่านจึงแบ่งให้ข้าพเจ้า มีแต่ส่วนเดียวเป็นมรดก แม้ว่า ข้าพเจ้ามีคนมากมาย เพราะว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยพระพร แก่พวกข้าพเจ้ามาจนบัดนี้แล้ว” 15 ฝ่ายโยชูวาตอบเขาว่า “ถ้า เจ้ามีคนมากมาย และถ้าแดน ที่ถือของของคนเอฟราอิมเป็นที่ แควบไปสำหรับเจ้า พวกเจ้าจง เข้าไปในป่าแผ้วถางเอาเอง ที่ใน แผ่นดินของคนเปริสซีและพวก มนุษย์ยักษ์”

16 คนโยเซฟพูดว่า “แดนถือของ คนนี้ ไม่พอสำหรับพวกเรา บรรดาคนคานาอันซึ่งอยู่ในบริเวณหุบเขามิธรบทำด้วยเหล็ก ที่อยู่ในเบธชาน กับชนบท ของเมืองนั้น กับที่อยู่ในหุบเขายิสเรเอล”

17 แล้วโยชูวาจึงกล่าวแก่วงศ์วานโยเซฟ คือเอฟราอิมและ มนัสเสห์ว่า “ท่านทั้งหลายเป็น พวกที่มีคนมากและมีกำลัง มหาศาล ท่านจะมีส่วนแบ่งแต่ ส่วนเดียวก็หาไม่ได้”

18 แดนถือของเหล่านั้น จะเป็นของพวกท่าน ถึงแม้ว่าเป็น ป่าดอนท่านจงแผ้วถางและยึด ครองไปจนสุดเขตเถิด แม้ว่าคน คานาอันจะมีธรบทำด้วยเหล็ก และเป็นคนเข้มแข็ง ท่านทั้งหลายก็จะขับไล่เขาออกไปได้”

18 พลับลพลาที่ซีโลห์ ฝ่ายชุมนุมชนอิสราเอล ทั้งสิ้นก็มาประชุมกันที่ ซีโลห์ และตั้งพลับลพลาแห่งชุมนุม ชนที่นั่น แผ่นดินนั้นก็ตก อยู่ในการครอบครองของเขา

แผ่นดินส่วนของ เจ็ดตระกูลที่เหลือ

2 ยังมี ประชาชนอิสราเอลอีก เจ็ดตระกูลที่ยังมิได้รับมรดก เป็นส่วนแบ่ง

3 ดังนั้น โยชูวาจึงกล่าวแก่คน อิสราเอลว่า “ท่านทั้งหลายจะรอ ใช้อ้อยอีกเท่าใด จึงจะเข้าไปยึด ครองที่ดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระ เจ้าของบรรพบุรุษของท่านประ- ทานแก่ท่านทั้งหลาย

4 จงเลือกคนตระกูลละสามคน แล้วข้าพเจ้าจะใช้คนเหล่านั้นไป ท่องเทียวขึ้นล่องอยู่ที่แผ่นดิน นั้น ให้เขียนแนวเขตที่ดินที่จะ มอบเป็นมรดก และกลับมาหา ข้าพเจ้า

5 ให้เขาแบ่งออกเป็นเจ็ดส่วน ให้คนยูดาห์คงอยู่ในดินแดน ของเขาทางภาคใต้ และวงศ์วาน โยเซฟให้คงอยู่ในดินแดนของ เขาทางภาคเหนือ

6 ให้ท่านทั้งหลายเขียนแนวเขต ที่ดินเป็นเจ็ดส่วน แล้วนำแนว เขตที่ดินนั้นมาให้ข้าพเจ้าที่นี่ และข้าพเจ้าจะจับสลากให้ท่าน

(16) ยชว 17:18; 19:18; วนฉ 1:19; 4:3; 1 พกษ 4:12 (18) พบญ 20:1

(1) ยชว 19:51; 21:2; 22:9; วนฉ 18:31; 1 ซมอ 1:3, 24; 4:3-4; ยรม 7:12

(3) วนฉ 18:9 (5) ยชว 15:1; 16:1-17:18 (6) ยชว 14:2; 18:10

ที่นี่ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเรา

7 แต่คนเลวีไม่มีส่วนแบ่งในหมู่
พวกท่านทั้งหลาย ด้วยตำแหน่ง
ปุโรหิตของพระเยโฮวาห์เป็น
มรดกของเขาแล้ว คนกาต และ
คนรูเบน กับตระกูลมนัสเสห์
ครึ่งหนึ่งก็ได้รับมรดกของเขา
ทางปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น
ด้านตะวันออก ซึ่งโมเสสผู้รับใช้
ของพระเยโฮวาห์ได้มอบให้แก่
เขาทั้งหลายแล้ว”

8 ฝ่ายคนเหล่านั้นก็ขึ้นออกไป
เดินทาง และโยชูวากำชับพวกที่
จะเขียนแนวเขตที่ดินว่า “จง
เที่ยวขึ้นเที่ยวลงในแผ่นดิน
และเขียนแนวเขตที่ดินนั้นแล้ว
กลับมาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะ
จับสลากให้ท่านต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ที่ซีโลห์”

9 ดังนั้นคนเหล่านั้นก็ท่องเที่ยว
ไปมาที่แผ่นดิน แล้วเขียนเป็น
หนังสือแนวเขตเมืองต่าง ๆ แบ่ง
เป็นเจ็ดส่วนแล้วกลับมาหาโย-
ชูวา ณ ค่ายที่ซีโลห์

10 แล้วโยชูวาก็จับสลากให้เขา
ที่ซีโลห์ต่อพระพักตร์พระเยโฮ-
วาท் โยชูวาก็ได้จัดแบ่งที่ดินให้
แก่ประชาชนอิสราเอลที่นั่นตาม
ส่วนแบ่งของแต่ละตระกูล

11 จับได้สลากของตระกูลคน
เบนยามินตามครอบครัวของเขา

ขึ้นมา และอาณาเขตที่เป็นส่วน
ของเขาอยู่ระหว่างคนยูดาห์และ
คนโยเซฟ

12 ทางด้านเหนือพรมแดนของ
เขาเริ่มต้นที่แม่น้ำจอร์แดนและ
พรมแดนก็ย่นขึ้นไปถึงไหล่เขา
ตอนเหนือของเมืองเยรีโค แล้ว
ขึ้นไปทางแดนเทือกเขาทางทิศ
ตะวันตก และไปสิ้นสุดที่ถิ่น
ทุรกันดารเบธาเวน

13 จากที่ นั้นพรมแดนก็ย่นไป
ทางทิศใต้ตรงไปเมืองลูสไปยัง
ไหล่เขาที่เมืองลูส คือเมืองเบธ-
เอล แล้วพรมแดนก็ลงไปถึงอา-
ทาโรทอดาร์บนภูเขาซึ่งอยู่ทาง
ทิศใต้ของเมืองเบธโฮโรนล่าง

14 แล้วพรมแดนก็ย่นไปอีกทิศ
หนึ่งโค้งไปทางทิศใต้ด้านทะเล
จากภูเขาซึ่งอยู่ทิศใต้ตรงข้าม
เมืองเบธโฮโรน และไปสิ้นสุดลง
ที่ศิรียาทบอัล คือศิรียาทเย-
อาริม เป็นเมืองที่เป็นของคน
ยูดาห์ นี่แหละเป็นพรมแดน
ด้านตะวันตก

15 และด้านใต้นั้นเริ่มต้นที่ซาน
เมืองศิรียาทเยอาริม และพรม
แดนก็ย่นจากที่ นั้นไปยังทาง
ตะวันตกถึงน้ำพุเนฟโทอาห์

16 แล้วพรมแดนก็ย่นลงไปสู่
เขตภูเขาซึ่งอยู่ตรงหน้าหุบเขา
แห่งบุตรชายของอินโนม ซึ่งอยู่
ทางปลายเหนือสุดของหุบเขา

(7) กตว 18:7, 20 (8) ปฐก 13:17 (10) กตว 34:16-29; ยชว 19:51; กจ 13:19

(11) วนฉ 1:21 (12) ยชว 16:1 (13) ปฐก 28:19; ยชว 16:2-3; วนฉ 1:23

(14) ยชว 15:9 (15) ยชว 15:9 (16) ยชว 15:7-8

แห่งพวกมนุษย์ยักษ์ แล้วก็ลงไป
ไปที่หุบเขาอินโนมไต้ไหล้เขา
ของคนเยบุสแล้วลงไปถึงเมือง
เอนโรเกล

17 แล้วโค้งไปทางทิศเหนือตรง
ไปถึงเอนเซเมช จากที่นั่นก็ตรง
ไปยังเกสิโลท ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับ
ทางข้ามเขาชื่อตมมิม แล้วลงไป
ไปยังก้อนหินโบฮันบุตรชายของ
รูเบน

18 แล้วผ่านไปทางทิศเหนือถึง
ไหล้เขาตรงข้ามอาราบาห์แล้ว
ลงไปสู่อาราบาห์

19 แล้วพรมแดนก็ผ่านไปทาง
ทิศเหนือถึงไหล้เขาที่เบธสกลา-
ลาห์ และพรมแดนไปสิ้นสุดลง
ที่อ่าวด้านเหนือของทะเลเค็มที่
ปลายใต้ของแม่น้ำจอร์แดน นี้
เป็นพรมแดนด้านใต้

20 แม่น้ำจอร์แดนกั้นเป็นพรม
แดนทางตะวันออก นี้เป็นมรดก
ของคนเบนยามินตามครอบครัว
ของเขา มีพรมแดนดังนี้ล้อม
รอบ

21 ฝ่ายหัวเมืองของตระกูลคน
เบนยามินตามครอบครัวของเขา
คือเมืองเยรีโค เบธสกลาห์ หุบ
เขาเคซีส

22 เบธอาราบาห์ เศมาราอิม
เบธเอล

23 อัฟวิม ปาร่าห์ โอฟราห์

24 เคฟารัมโมนี่ โอฟนี่ เกบา

รวมเป็นสิบสองหัวเมืองกับชน
บทของเมืองนั้นๆด้วย

25 กิเบโอน รามาท เบเอโรท

26 มิสเปห์ เคฟีราห์ โมซาห์

27 เรเคม อีรเปเอล ทาระลาห์

28 เศลา เอเลฟ เยบุส คือเยรู-
ซาเล็ม กิเบอัทและคีรียาท รวม

เป็นสิบสี่หัวเมืองกับชนบทของ
เมืองนั้นๆด้วย นี้เป็นมรดกของ
คนเบนยามินตามครอบครัวของ
เขา

19 สลากที่สองออกมาเป็น
ของสิเมโอน เพื่อคน
ตระกูลสิเมโอนตามครอบครัว
ของเขา มรดกของเขาอยู่ท่าม-
กลางมรดกของคนยูดาห์

2 มีเมืองเหล่านี้เป็นมรดก คือ
เบเออร์เซบา เซบา โมลาดาห์

3 ฮาซารซูอัล บาลาห์ เอเซม

4 เอลโถลัด เบธูล โฮรมาท

5 คิกลาก เบธมารคาโบท ฮา-
ซารูสาห์

6 เบธเลบาโอท และเมืองฮารู-
เฮน รวมเป็นสิบสามหัวเมืองกับ
ชนบทของเมืองนั้นๆด้วย

7 อายิน รีมโมน เอเธอร์ อาซาน
รวมเป็นสี่หัวเมืองกับชนบทของ
เมืองนั้นๆด้วย

8 รวมทั้งบรรดาชนบทที่อยู่รอบ
หัวเมืองเหล่านี้ไกลออกไปจน
ถึงเมืองบาอาลัทเบเออร์ เมือง
รามาทที่ภาคใต้ เหล่านี้เป็นมร-

(17) ยชว 15:6 (18) ยชว 15:6 (19) ยชว 15:2, 5

(20) ยชว 11:19; 21:17; 1 พกษ 3:4-5; ยรม 31:15 (28) ยชว 15:8, 63

(1) ยชว 19:9; วนฉ 1:3 (2) ปฐก 21:3; 1 พศด 4:28 (8) 1 ซมอ 30:27

ดกของตระกูลคนสิเมโอนตาม
ครอบครัวของเขา

9 มรดกของคนสิเมโอนเป็นดิน
แดนในส่วนแบ่งของคนยูดาห์
เพราะว่าส่วนของคนยูดาห์นั้น
ใหญ่เกินไป คนสิเมโอนจึงได้รับ
มรดกอยู่ท่ามกลางมรดกของคน
ยูดาห์

10 สลากที่สามขึ้นมาเป็นของ
คนเศบูลุนตามครอบครัวของเขา
และอาณาเขตที่เป็นมรดก
ของเขาก็ยื่นออกไปถึงสาริด

11 แล้วพรมแดนของเขายื่น
ออกไปทางด้านทะเล เรื่อยไป
จนถึงมาราลาห์ และมาจดเมือง
ดับเบเซท แล้วมาถึงแม่น้ำที่อยู่
ตรงหน้าโยกเนอัม

12 จากสาริดพรมแดนยื่นไปอีก
ทิศหนึ่งทางด้านตะวันออกตรง
ทางดวงอาทิตย์ขึ้น ถึงพรมแดน
เมืองคิสโลททาโบร์ แล้วยื่นไป
ถึงเมืองดาเบรัท แล้วขึ้นไปถึง
เมืองยาเฟีย

13 จากที่นั่นพรมแดนผ่านไป
ทางตะวันออก ถึงเมืองกัธเฮ-
เฟอร์ และถึงเมืองเอทคาซิน
เรื่อยไปจนถึงริมโมนมิโทอาร์
พรมแดนก็ไปถึงเมืองเนอาห์

14 และทางทิศเหนือพรมแดน
โค้งเข้ามาถึงเมืองฮันนาโธนและ
สิ้นสุดลงที่หุบเขาเยฟทาห์เอล

15 และเมืองซัทตาท นาหะลาล

ชิมโรน อิตาลาห์ และเมืองเบธ-
เลเฮม รวมเป็นสิบสองหัวเมือง
กับชนบทของเมืองนั้น ๆ ด้วย

16 นี่เป็นมรดกของคนเศบูลุน
ตามครอบครัวของเขา คือหัว
เมืองต่าง ๆ กับชนบทของเมือง
นั้น ๆ ด้วย

17 สลากที่สี่ ออกมาเป็นของ
อิสสาการ์ เพื่อคนอิสสาการ์ตาม
ครอบครัวของเขา

18 อาณาเขตของเขารวมเมือง
ยิสเรเอล เคสุลโลท ชูเนม

19 ฮาฟารามิม ซิโยน อานาหะ-
ราท

20 รับบีท คีซีโอน เอเบส

21 เรเมท เอนกันนิม เอนห์ด-
ดาห์ เบธปีสเชส

22 และพรมแดนยังจดเมือง
ทาโบร์ ซาหะซุมมาห์ เบธเซเมซ
และพรมแดนนี้ไปสิ้นสุดลงที่
แม่น้ำจอร์แดน รวมเป็นสิบหก
หัวเมืองกับชนบทของเมือง
นั้น ๆ ด้วย

23 นี่เป็นมรดกของตระกูลคน
อิสสาการ์ตามครอบครัวของเขา
คือทั้งหัวเมืองและชนบทของ
เมืองนั้น ๆ ด้วย

24 สลากที่ห้า ออกมาเป็นของ
ตระกูลคนอาเชอร์ตามครอบครัว
ของเขา

25 อาณาเขตของเขารวมเมือง
เฮลซัท ฮาลี เบเทน อัคซาฟ

(9) ยชว 19:1 (11) ปฐก 49:13; ยชว 12:22

(12) 1 พศด 6:72 (13) 2 พกษ 14:25

(22) ยชว 15:10; วนล 1:33 (24) วนล 1:31-32

26 อาลัมเมเลค อามาต มิซออล
ทางทิศตะวันออก จดคารเมล
และเมืองซีโทธิบนาท

27 แล้วเลี้ยวไปทางดวงอาทิตย์
ขึ้นไปยังเบรตาโกนจดเขตเศบุ-
ลุนและหุบเขาอีฟทาห์เอล ไป
ทางด้านเหนือถึงเมืองเบธเอ-
เมคและเนอีเอลเรื่อยไปทาง
ด้านซ้ายถึงเมืองคาบูล

28 เฮโบรน เรโหบ ฮัมโมน คา-
นาห์ ไกลไปถึงมหาไซดอน

29 แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปถึง
รามาห์ ไปถึงเมืองที่มีกำแพง
ล้อมรอบชื่อไทระ แล้วพรมแดน
ก็เลี้ยวไปถึงเมืองโฮสฮาห์ไปสิ้นสุด
ลงที่ทะเล จากฝั่งทะเลไปถึง
อัคซิบ

30 อุมมาห์ อาเฟก และเรโหบ
รวมเป็นยี่สิบสองหัวเมือง กับ
ชนบทของเมืองนั้น ๆ ด้วย

31 นี่เป็นมรดกของตระกูลคน
อาเซอร์ตามครอบครัวของเขา
ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมือง
นั้น ๆ ด้วย

32 สลากที่ หกออกมาเป็นของ
คนนัฟทาลี เพื่อคนนัฟทาลีตาม
ครอบครัวของเขา

33 อาณาเขตของเขาเริ่มจากเฮ-
เลฟ จากอาโลนไปถึงศานันนิม
และอาดามี เนเชบ และยับเน-
เอล ไกลไปจนถึงเมืองลัคคูม
และสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน

34 แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปทาง
ด้านตะวันตกถึงเมืองอัลโนท-
ทาโบร์ จากที่นั่นไปถึงหูกกอก
จดเขตเศบูลุนทางทิศใต้ และ
เขตอาเซอร์ทางทิศตะวันตกและ
เขตยูดาห์ทางดวงอาทิตย์ขึ้น
ที่แม่น้ำจอร์แดน

35 เมืองที่มีกำแพงล้อม คือ
เมืองคิตติม เศอร์ ฮัมมัท รัค-
คัท คินเนเรท

36 อาดามาห์ รามาห์ ฮาไซร์

37 คาเดช เอเดรอี เอนฮาไซร์

38 ยีโรน มิกดัลเอล ไฮเรม เบ-
ธานาท และเบธเชเมช รวมเป็น
สิบเก้าหัวเมือง กับชนบทของ
เมืองนั้น ๆ ด้วย

39 นี่เป็นมรดกของตระกูลคน
นัฟทาลีตามครอบครัวของเขา
ทั้งหัวเมือง กับชนบทของเมือง
นั้น ๆ ด้วย

40 สลากที่เจ็ดก็ออกมาเป็นของ
ตระกูลคนดานตามครอบครัว
ของเขา

41 และอาณาเขตที่เป็นมรดก
ของเขา รวมเมืองโศราห์ เอช-
ทาโอล อิรเชเมช

42 ชาอาลับบิน อัยยาโลน ยิท-
ลาห์

43 เอโลน ทิมนาห์ เอโครน

44 เอลเทเคห์ กิบเบธอน และ
บาอาลัท

45 เยสุต เบเนเบราค กัทริม-

(26) 1 ซมอ 15:12 (27) 1 พกษ 9:13 (28) ปฐก 10:19 (29) วนฉ 1:31

(32) ยชว 19:32-39; วนฉ 1:33 (34) พบญ 33:23 (37) ยชว 20:7

(40) ยชว 19:40-48 (41) ยชว 15:33 (42) ยชว 10:12; 21:24 (43) ยชว 15:11

โมน

46 เมยารโคน และรัคโคนและ
พรมแดนตรงเมืองยัฟฟา

47 อาณาเขตคนดานน้อยไปสำ-
หรับพวกเขา คนดานจึงขึ้นไป
สู้รบกับเมืองเลเชม เมื่อยึดได้ก็
ประหารเสียด้วยคมดาบ จึงยึด
ครองที่ ดินและตั้งอยู่ที่ นั้น
เรียกเมืองเลเชมว่าดาน ตามชื่อ
ของดานบรรพบุรุษของตน

48 นี่เป็นมรดกของตระกูลคน
ดานตามครอบครัวของเขา ทั้ง
หัวเมือง กับชนบทของเมือง
นั้น ๆ ด้วย

49 เมื่อได้ แบ่งดินแดนส่วน
ต่าง ๆ ของแผ่นดินนั้นเป็นมรดก
เสร็จสิ้นแล้ว คนอิสราเอลก็ได้
มอบส่วนมรดกในหมู่พวกเขาให้
แก่โยชูวาบุตรชายนูน

50 ตามบัญชาของพระเยโฮวาห์
เขาก็ได้ยกเมืองที่ท่านขอไว้ให้
แก่ท่าน คือเมืองทิมนาทเสราห์
ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม
ท่านก็เสริมสร้างเมืองนั้นเสีย
ใหม่และเข้าอยู่ที่นั่น

51 ที่กล่าวมานี้เป็นมรดกที่เอ-
เลอาซาร์ปุโรหิตกับโยชูวาบุตร
ชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษ
ของตระกูลต่าง ๆ แห่งคนอิสรา-
เอลจับสลากแบ่งให้เป็นมรดกที่
ซีโลห์ต่อพระพักตร์พระเยโฮ-
วาห์ ณ ประตูพลับพลาแห่ง

ชุมนุม ดังนี้แหละเขาทั้งหลายก็
ทำการแบ่งปันแผ่นดินสำเร็จลง
การแต่งตั้งเมืองลี้ภัย

20 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัส
กับโยชูวาว่า

2 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
`จงกำหนดตั้งเมืองลี้ภัย ซึ่งเรา
ได้พูดกับเจ้าทั้งหลายทางโมเสส
แล้วนั้น

3 เพื่อว่าผู้ฆ่าคนที่ได้ฆ่าคนใด
ด้วยมิได้เจตนา หรือไม่จงใจจะ
ได้หนีไปอยู่ที่นั่น เมืองเหล่านี้
จะได้เป็นที่ลี้ภัยของเจ้าเพื่อ
ให้พ้นจากผู้อฆาตโลหิต

4 ให้ผู้นั้นหนีไปยังเมืองเหล่านี้
เมืองใดเมืองหนึ่ง และยืนอยู่ที่
ทางเข้าประตูเมืองนั้น และอธิ-
บายเรื่องของตนให้แก่พวกผู้
ใหญ่ในเมืองนั้นให้ทราบ แล้ว
เขาทั้งหลายจะนำผู้นั้นเข้าไปใน
เมือง กำหนดที่ให้อยู่แล้วผู้นั้น
จะอยู่ที่ นั้นในหมู่ พวกเขาทั้ง
หลาย

5 และถ้าผู้อฆาตโลหิตไล่ตาม
เขาไป ผู้ใหญ่จะไม่มอบผู้ฆ่าคน
นั้นไว้ในมือของผู้อฆาตโลหิต
เพราะว่าผู้นั้นได้ฆ่าเพื่อนบ้าน
ของตนด้วยไม่มีเจตนา มิได้
เกลียดชังเขาแต่ก่อน

6 และผู้นั้นจะอาศัยอยู่ในเมือง
นั้นจนกว่าเขาจะยื่นต่อหน้าชุม
มนุชนเพื่ออรอรับการพิพากษา

(47) วนฉ 18:29 (50) กตว 13:8; ยชว 24:30; 1 พศต 7:24

(51) กตว 34:17; ยชว 14:1; 18:1, 10 (2) อพย 21:13; กตว 35:6-34; พบญ 19:2, 9

(5) กตว 35:12 (6) กตว 35:12, 24-25

จนกว่าหมาป่วโรหิตในเวลานั้น
สิ้นชีวิต ผู้ฆ่าคนนั้นจึงจะกลับไป
ยังเมืองของตน ไปบ้านของตน
ไปยังเมืองที่เขาจากมานั้นได้”

7 ดังนั้น เขาจึงกำหนดตั้งเมือง
เคเดชในกาลิลีในแดนเทือกเขา
นัฟทาลี และเมืองเซเคมในแดน
เทือกเขาของเอฟราอิม และคีรี-
ยาทอราบา คือเฮโบรน ในแดน
เทือกเขายูดาห์

8 และทางปากตะวันออกของ
แม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นตรงเมือง
เยรีโคเนน เขาได้กำหนดเมือง
เบเซอร์ในถิ่นทุรกันดารบนที่
ราบจากที่ ดินคนตระกูลรูเบน
และเมืองราโมทในกิเลอาดจาก
ที่ดินคนตระกูลกาต และเมือง
โกลานในบาซัน จากที่ดินคน
ตระกูลมนัสเสห์

9 หัวเมืองเหล่านี้ เป็นเมืองที่
กำหนดไว้ให้คนอิสราเอลทั้ง
หมด และให้คนต่างด้าวผู้อาศัย
อยู่ในหมู่พวกเขา เพื่อถ้าผู้ใด
ได้ฆ่าคนด้วยมิได้เจตนาจะได้
หนีไปที่นั่นได้ เพื่อว่าเขาจะไม่
ต้องตายด้วยมือของผู้อาฆาต
โลหิต จนกว่าเขาจะได้ยื่นต่อ
หน้าชุมนุมชน

เมืองต่างๆสำหรับตระกูลเลวี
21 ขณะนั้นหัวหน้าบรรพ-
บุรุษของคนเลวีมาหา
เอเลอาซาร์ปุโรหิตและโยชูวา

บุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพ-
บุรุษของตระกูลต่างๆของคน
อิสราเอล

2 และเขาได้กล่าวแก่ท่านเหล่านั้น
ในเมืองซีโลห์ในแผ่นดินคา-
นาอันว่า “พระเยโฮวาห์ทรง
บัญชาโดยทางโมเสสว่า ให้มอบ
หัวเมืองแก่เราทั้งหลายเพื่อจะ
ได้อาศัยอยู่ ทั่วทุ่งหญ้าสำหรับ
ฝูงสัตว์ของข้าพเจ้าทั้งหลาย”

3 ดังนั้นแหละตามพระบัญชา
ของพระเยโฮวาห์ คนอิสราเอล
จึงได้มอบเมืองและทุ่งหญ้าต่อ
ไปนี้จากมรดกของเขาให้แก่คน
เลวี

4 สลากออกมาเป็นของครอบครัว
คนโคฮาต ดังนั้นแหละ คน
เลวีซึ่งเป็นลูกหลานของอาโรน
ปุโรหิต ได้รับหัวเมืองโดยจับ
สลากสิบสามหัวเมือง จากตระกูล
ยูดาห์ ตระกูลสิเมโอน และ
ตระกูลเบนยามิน

5 ส่วนคนโคฮาตที่เหลืออยู่ ได้
รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบหัว
เมือง จากครอบครัวของตระกูล
เอฟราอิม จากตระกูลดาน และ
จากครึ่งตระกูลมนัสเสห์

6 คนเกอร์ซอนได้รับหัวเมืองโดย
จับสลากสิบสามหัวเมืองจาก
ครอบครัวของตระกูลอิสสาคาร์
จากตระกูลอาเชอร์ จากตระกูล
นัฟทาลี และจากครึ่งตระกูล

(7) ยชว 14:15; 21:11, 13, 21, 32 (8) พญ 4:43; ยชว 21:27, 36, 38

(9) กตว 35:15; ยชว 20:6 (1) กตว 34:16-29; 35:1-8; ยชว 14:1; 17:4

(2) กตว 35:2; ยชว 18:1 (4) ยชว 21:8, 19; 24:33 (5) ยชว 21:20 (6) ยชว 21:27

มนัสเสห์ในบาซัน

7 คนเมราวีตามครอบครัวของเขา ได้รับหัวเมืองสิบสองหัวเมือง จากตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และตระกูลเศบูลุน

8 หัวเมืองและทุ่งหญ้าเหล่านี้ คนอิสราเอลได้จับสลากให้แก่คนเลวี ดังที่พระเยโฮวาห์ได้บัญชาโดยทางโมเสส

9 เขาให้หัวเมืองต่อไปนี้ จากตระกูลยูดาห์และตระกูลสิเมโอน ตามชื่อดังนี้

10 เมืองเหล่านี้ตกเป็นของคนอาโรนคือ ครอบครัวโคฮาท ครอบครัวหนึ่งซึ่งเป็นคนเลวี เพราะสลากตกเป็นของเขาก่อน

11 เขาทั้งหลายให้เมืองอารบาแก่เขา อารบาเป็นบิดาของอานาค คือเมืองเฮโบรน อยู่ในแดนเทือกเขาของยูดาห์ รวมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมืองนั้นด้วย

12 แต่ทุ่งนาและชนบทของเมืองนี้ได้ยกให้แก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นกรรมสิทธิ์

13 เขาได้ให้เมืองเฮโบรนแก่ลูกหลานของอาโรนปุโรหิต อันเป็นเมืองสิทธิ์สำหรับผู้ฆ่าคนพร้อมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองลิบนานาห์พร้อมทุ่งหญ้า

14 เมืองยาททีร์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองเอชเทโมอาพร้อมทุ่งหญ้า

15 เมืองไฮโลนพร้อมทุ่งหญ้า

เมืองเดบีร์พร้อมทุ่งหญ้า

16 เมืองอาอินพร้อมทุ่งหญ้า

เมืองยูธาห์ พร้อมทุ่งหญ้า

เมืองเบธเซเมช พร้อมทุ่งหญ้า

รวมเป็นเก้าหัวเมือง จากสองตระกูลนี้

17 จากตระกูลเบนยามิน มี

เมืองกิเบโอน พร้อมทุ่งหญ้า

เมืองเกบาพร้อมทุ่งหญ้า

18 เมืองอานาโธทพร้อมทุ่ง

หญ้า เมืองอัลโมนพร้อมทุ่ง

หญ้า รวมสี่หัวเมือง

19 หัวเมืองที่เป็นของลูกหลาน

อาโรนปุโรหิต รวมกันสิบสาม

หัวเมือง พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบ

ทุกเมือง

20 ส่วนคนโคฮาทที่เหลืออยู่ซึ่ง

เป็นครอบครัวคนโคฮาทของคน

เลวีนั้น หัวเมืองที่เขาได้รับโดย

สลากมาจากตระกูลเอฟราอิม

21 เมืองที่เขาให้ คือเมืองเซ-

เคม เป็นเมืองสิทธิ์ของผู้ฆ่าคน

พร้อมทุ่งหญ้าในแดนเทือกเขา

ของเอฟราอิม เมืองเกเซอร์

พร้อมทุ่งหญ้า

22 เมืองชิบาอิมพร้อมทุ่งหญ้า

เมืองเบธไฮโรน พร้อมทุ่งหญ้า

รวมเป็นสี่หัวเมือง

23 และจากตระกูลดาน มีเมือง

เอลเทเคพร้อมทุ่งหญ้า กิบเบ-

โธนพร้อมทุ่งหญ้า

24 อัยยาโลน พร้อมทุ่งหญ้า

(7) ยชว 21:34 (8) กตว 35:2; ยชว 21:3 (11) ยชว 14:15 (12) ยชว 14:14

(13) ยชว 15:42, 54 (14) ยชว 15:48, 50 (15) ยชว 15:49 (16) ยชว 15:10, 55

(17) ยชว 18:24-25 (18) 1 พศด 6:60 (20) 1 พศด 6:66 (21) ยชว 1:29

กัทธิมโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง

25 และจากคนมนัสเสห์ ครึ่งตระกูล มีเมืองทาอานาคพร้อมทุ่งหญ้า และกัทธิมโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสองหัวเมือง

26 หัวเมืองซึ่งเป็นของครอบครัวคนโคซาทที่เหลื่ออยู่นั้น มีสิบหัวเมืองด้วยกัน พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง

27 เขาให้เมืองจากคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล แก่คนเกอร์ไซนครอบครัวหนึ่งของคนเลวี คือเมืองโกลานในบาซาน เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า และเมืองเบเอชเท-ราห์พร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสองหัวเมือง

28 และจากตระกูลอิสสาการ์ มีเมืองคีซิโอน พร้อมทุ่งหญ้า ดาเบรัทพร้อมทุ่งหญ้า

29 เมืองยารมูทพร้อมทุ่งหญ้า เอนกันนิมพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง

30 และจากตระกูลอาเซอร์ มีเมืองมิซอาลพร้อมทุ่งหญ้า อับ-โดนพร้อมทุ่งหญ้า

31 เมืองเฮลซัทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเรโทบพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง

32 และจากตระกูลนัฟทาลีเมืองคาเดชในกาลิลี เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า

เมืองฮัมโมทโดร์พร้อมทุ่งหญ้า และเมืองคารทานพร้อมทุ่งหญ้า รวมสามหัวเมือง

33 หัวเมืองที่เป็นของคนเกอร์ไซนตามครอบครัวนั้น รวมกันมีสิบสามหัวเมืองพร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง

34 เขาให้หัวเมืองจากตระกูลเศบูลุน แก่ครอบครัวคนเมราวีคือคนเลวีที่เหลื่ออยู่ มีเมืองโยกเนอัมพร้อมทุ่งหญ้า เมืองคารทาทพร้อมทุ่งหญ้า

35 เมืองดิมนาห์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองนาหะลาล พร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง

36 และจากตระกูลรูเบน มีเมืองเบเซอร์ พร้อมทุ่งหญ้า เมืองยาฮาสพร้อมทุ่งหญ้า

37 เมืองเคเดโมทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเมฟาอัทพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง

38 และจากตระกูลกาต มีเมืองราโมทในกิเลอาด เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า เมืองมาหะนาอิมพร้อมทุ่งหญ้า

39 เมืองเฮชโบนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองยาเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า รวมทั้งหมดเป็นสี่หัวเมือง

40 เมืองซึ่งเป็นของคนเมราวีตามครอบครัวซึ่งเป็นคนครอบครัวคนเลวีที่เหลื่ออยู่นั้น เมืองที่เป็นส่วนแบ่งของเขาทั้งหมดมี

(27) ยชว 20:8; 21:6; 1 พศด 6:71 (32) ยชว 20:7

(34) ยชว 21:7; 1 พศด 6:77-81 (36) พบญ 4:43; ยชว 20:8

(38) ยชว 20:8

สิบสองหัวเมือง

41 หัวเมืองของคนเลวี ซึ่งอยู่ท่ามกลางกรรมสิทธิ์ของคนอิสราเอลนั้น รวมทั้งหมดมีสี่สิบแปดหัวเมือง พร้อมทุ่งหญ้าประจำเมือง

42 เมืองเหล่านี้แต่ละเมืองมีทุ่งหญ้าล้อมรอบ ทุกเมืองก็มีอย่างนี้

43 ดังนี้ แลพระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินทั้งสิ้นแก่คนอิสราเอลดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณว่า จะให้แก่บรรพบุรุษของเขา เมื่อเขาทั้งหลายยึดแล้วก็เข้าไปตั้งบ้านเมืองอยู่ที่นั่น

44 แลพระเยโฮวาห์ประทานให้เขามีความสงบอยู่ทุกด้าน ดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขา ไม่มีศัตรูสักคนเดียวยื่นหัตถ์ต่อสู้อเขาได้ พระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของเขาให้อยู่ในกำมือของเขาทั้งสิ้นแล้ว

45 สรรพสิ่งอันดีทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงตรัสกับวงศ์วานอิสราเอลนั้นก็มิขาดสักสิ่งเดียว สำเร็จทั้งสิ้น

การสร้างแท่นบูชา

เป็นที่ระลึก

22 คราวนั้นโยชูวาได้เรียกคนรูเบน คนกาต คนมันเสห์ครึ่งตระกูลมา

2 และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายได้ทำทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านไว้ และได้เชื่อฟังเสียงของข้าพเจ้าในสารพัดซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน

3 นานวันแล้วจนบัดนี้ ท่านมิได้ทอดทิ้งญาติพี่น้องของท่าน แต่ได้ระมัดระวังที่จะกระทำตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

4 บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้โปรดให้พี่น้องของท่านหยุดพักแล้ว ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับเขา ฉะนั้นบัดนี้ท่านจงกลับไปสู่ถิ่นที่ของท่านเถิด ไปสู่แผ่นดินซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์ ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ยกให้ท่านที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นนั้น

5 แต่จงระวังให้มากที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติและพระราชบัญญัติซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านไว้ คือที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินในพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และติดพันอยู่กับพระองค์ และปรนนิบัติพระองค์ ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน"

6 โยชูวาจึงได้อวยพรเขาและส่ง

(41) กตว 35:7 (43) ปฐก 12:7; 25:3-4; 28:4 (44) พบท 7:23-24; ยชว 1:13, 15

(45) กตว 23:19; ยชว 23:14; 1 พกษ 8:56 (2) กตว 32:20-22; พบท 3:18

(4) กตว 32:33; ยชว 21:44 (5) พบท 6:6, 17; 10:12 (6) ปฐก 47:7; อพย 39:43

เขากลับไปยังเต็นท์ของเขาทุกคน

7 ส่วนคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลนั้น โมเสสได้มอบให้เขาถือกรรมสิทธิ์ในเมืองบาซาน แต่อีกครึ่งตระกูลนั้นโยชูวามอบให้เขามีกรรมสิทธิ์ข้างเคียงกับพี่น้องของเขาที่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างด้านตะวันตกนี้ และเมื่อโยชูวา ส่งเขากลับไปยังเต็นท์ของตน ท่านได้อวยพรเขา 8 กล่าวแก่เขาว่า "จงกลับไปยังเต็นท์ของท่านทั้งหลาย พร้อมกับทรัพย์สมบัติมั่งคั่งมีฝูงสัตว์มากมาย มีเงิน ทองคำ ทองสัมฤทธิ์ และเหล็ก และเสื้อผ้าเป็นอันมาก จงแบ่งของที่ริบมาจากศัตรูของท่านให้แก่พี่น้องของท่าน"

9 คนรูเบน คนกาตและคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลได้แยกจากคนอิสราเอลที่ซีโลห์ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอันกลับไปอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด เป็นแผ่นดินที่เขาถือกรรมสิทธิ์ซึ่งเขาได้เข้าตั้งอยู่ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์โดยทางโมเสส

10 และเมื่อเขาทั้งหลายมาถึงท้องถิ่นที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดนที่อยู่ในแผ่นดินคานาอัน คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล ได้สร้างแท่นบูชาแทน

หนึ่งที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดน เป็นแท่นขนาดมหึมา

11 และคนอิสราเอลได้ยินคนพูดกัน "ดูเถิด คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลได้สร้างแท่นบูชาที่พรมแดนแผ่นดินคานาอันในท้องถิ่นใกล้แม่น้ำจอร์แดนในด้านที่เป็นของคนอิสราเอล"

12 และเมื่อคนอิสราเอลได้ยินเช่นนั้น ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดก็ไปรวมกันที่เมืองซีโลห์ เพื่อจะขึ้นไปทำสงครามกับเขา

13 แล้วคนอิสราเอลจึงใช้ฟีเนห์บุตรชายเอเลอาซาร์ปุโรหิตไปยังคนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในแผ่นดินกิเลอาด

14 พร้อมกับประมุขสิบคน คนหนึ่งจากแต่ละตระกูลในอิสราเอล ทุกคนเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษในคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ

15 เมื่อเขามาถึงคนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในแผ่นดินกิเลอาด เขาก็กล่าวแก่พวกเหล่านั้นว่า

16 "ชุมนุมชนทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์กล่าวตั้งนี้ว่า `ท่านทั้งหลายได้กระทำการละเมิดอะไร เช่นนี้ต่อพระเจ้าของอิสราเอลหนอ ซึ่งในวันนี้ท่านทั้งหลายได้

(7) ยชว 17:1-13 (8) กตว 31:27; 1 ซมอ 30:24 (9) กตว 32:1, 26, 29

(11) พบญ 13:12; วนฉ 20:12 (12) ยชว 18:1; วนฉ 20:1

(13) อพย 6:25; กตว 25:7, 11-13 (14) กตว 1:4 (16) ลนต 17:8-9; พบญ 12:5-14

หันกลับจากติดตามพระเยโฮ-
วาค์ โดยท่านได้สร้างแท่นบูชา
สำหรับตัว เป็นการกบฏต่อพระ
เยโฮวาห์ในวันนี้

17 ความชั่วช้าซึ่งเราทำที่เมือง
เปโอรันนั้นยังไม่พอเพียงหรือ ซึ่ง
จนกระทั่งวันนี้ เรายังชำระตัว
ของเราให้สะอาดไม่หมดเลย
และซึ่งเป็นเหตุให้ภัยพิบัติเกิด
แก่ชนนวมชนของพระเยโฮวาห์

18 ในวันนี้ ท่านทั้งหลายจะหัน
ไปเสียจากการติดตามพระเย-
โฮวาห์หรือ ถ้าท่านทั้งหลาย
กบฏต่อพระเยโฮวาห์ในวันนี้
ในวันพรุ่งนี้พระองค์จะทรงกริ้ว
ต่อชนนวมชนอิสราเอลทั้งหมด

19 แต่ถ้าแผ่นดินที่เป็นกรรม
สิทธิ์ของท่านไม่สะอาด จงข้าม
ไปในแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์
ของพระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นที่ตั้ง
แห่งพลับพลาของพระเยโฮวาห์
และมาถือกรรมสิทธิ์อยู่ท่าม-
กลางพวกเราเถิด ขอแต่เพียง
อย่ากบฏต่อพระเยโฮวาห์ หรือ
กบฏต่อเรา โดยที่ท่านทั้งหลาย
สร้างแท่นบูชาสำหรับตัว นอก
จากแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเราทั้งหลาย

20 อาคานบุตรชายเศ-ราห์ได้
กระทำการละเมิดในเรื่องของที่ถูก
สาปแช่งนั้นไม่ใช่หรือ พระ
พิโรธก็ตกเหนือชนนวมชนอิส-

ราเอลทั้งสิ้น เขามีได้พินาศแต่
คนเดียวในเรื่องความชั่วช้าของ
เขา”

21 ขณะนั้นคนรูเบน คนกาต
และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลได้
ตอบผู้หัวหน้าของคนอิสราเอล
ที่นับเป็นพันๆว่า

22 “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
พระทั้งหลาย พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของพระทั้งหลาย พระองค์
ทรงทราบ และอิสราเอลจะ
ทราบเสียด้วย ถ้าว่าเป็นการ
กบฏหรือละเมิดต่อพระเยโฮ-
วาค์ (ก็ขออย่าไว้ชีวิตพวกเรา
ในวันนี้เลย)

23 ที่ว่าเราได้สร้างแท่นบูชาขึ้น
เพื่อหันจากติดตามพระเยโฮ-
วาค์ หรือพวกเราได้สร้างไว้เพื่อ
ถวายเครื่องเผาบูชา หรือธัญญ-
บูชา หรือถวายสันติบูชาบน
แท่นนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงลง
โทษเถิด

24 เปล่าเลย แต่พวกเราได้
สร้างไว้ด้วยเกรงว่า ในเวลาต่อ
ไปภายหน้าลูกหลานของท่าน
อาจจะกล่าวต่อลูกหลานของเรา
ว่า “เจ้ามีส่วนเกี่ยวพันอะไรกับ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสรา-
เอล

25 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรง
กำหนดแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรม
แดนระหว่างเรากับเจ้าทั้งหลาย

(17) กตว 25:1-9; พบญ 4:3 (18) กตว 16:22 (19) ยชว 18:1 (20) ยชว 7:1-26

(22) พบญ 4:35; 10:17; 1 พศด 8:5-6; โยบ 10:7; 23:10; อสย 44:8; 45:5; 46:9

(23) พบญ 18:19; 1 ซมอ 20:16

นะ คนรูเบนและคนกาตเอ๋ย พวกเจ้าไม่มีส่วนในพระเยโฮวาห์' ดังนั้นแหละลูกหลานของท่านอาจกระทำให้ลูกหลานของเราทั้งหลายหยุดเกรงกลัวพระเยโฮวาห์

26 เพราะฉะนั้นเราจึงว่า 'ให้เราสร้างแท่นบัดนี้ มิใช่สำหรับถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชาใดๆ

27 แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรากับท่านทั้งหลาย และระหว่างคนชั่วอายุต่อจากเราว่าเราทั้งหลายจะกระทำการปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ต่อพระพักตร์ของพระองค์ ด้วยเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาและเครื่องสันติบูชา ด้วยเกรงว่าลูกหลานของท่านจะกล่าวแก่ลูกหลานของเราในเวลาต่อไปว่า "เจ้าไม่มีส่วนในพระเยโฮวาห์"

28 และเราคิดว่า ถ้ามีใครพูดเช่นนี้กับเราหรือกับเชื้อสายของเราในเวลาข้างหน้า เราก็จะกล่าวว่า 'ดูเถิด นั่นเป็นแท่นจำลองของแท่นแห่งพระเยโฮวาห์ บรรพบุรุษของเรากระทำไว้ มิใช่เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชา แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรากับท่าน'

29 ขอพระเจ้าอวยอ้อมให้เรา กบฏต่อพระเยโฮวาห์เลย และ

หันจากติดตามพระเยโฮวาห์เสียในวันนี้ โดยสร้างแท่นอื่นสำหรับเครื่องเผาบูชา ธรรมบูชา เครื่องสัตวบูชา นอกจากแท่นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราซึ่งตั้งอยู่ที่หน้าพลับพลาของพระองค์"

30 เมื่อฟีเนห์สปุโรหิตและประมุขของชุมนุมชน และหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ ที่อยู่ด้วยกันนั้นได้ยินถ้อยคำที่คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์กล่าว ก็รู้สึกเป็นที่พอใจมาก

31 ฟีเนห์สปุตรชายของเอลเออาซาร์ปุโรหิตจึงกล่าวแก่คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ว่า "วันนี้เราทราบแล้วว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางพวกเรา เพราะท่านทั้งหลายมิได้กระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ท่านได้ช่วยให้ชนอิสราเอลพ้นจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์"

32 แล้วฟีเนห์สปุตรชายเอลเออาซาร์ปุโรหิต และประมุขทั้งหลายก็กลับจากคนรูเบน และคนกาต จากแผ่นดินกิเลอาดไปยังแผ่นดินคานาอัน ไปหาคนอิสราเอลแจ้งข่าวให้เขาทราบ

33 รายงานนั้นเป็นที่พอใจคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็สรรเสริญพระเจ้า และไม่พูดถึง

(27) ปฐก 31:48; พบญ 12:5, 14; ยชา 22:34; 24:27

(29) พบญ 12:13-14 (31) อพย 25:8; ลนต 26:11-12; 2 พศต 15:2; ศคย 8:23

(33) 1 พศต 29:20; นทม 8:6; ดนล 2:19; ลก 2:28

เรื่องที่จะกระทำสงครามกับเขา เพื่อทำลายแผ่นดินซึ่งคนรูเบน และคนกาตได้อาศัยอยู่นั้นอีกเลย

34 คนรูเบนและคนกาตเรียกแท่นนั้นว่า แอด เพราะว่า แท่นนั้นเป็นพยานในระหว่างเราว่า พระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้า

โยชูวาผู้ชรามาก

ให้คำปรึกษาที่ดี

23 ต่อมาอีกนานเมื่อพระเยโฮวาห์โปรดให้อิสราเอลสงบจากการศึกศัตรูทั้งหลายที่ล้อมรอบ และโยชูวามีอายุชราลงมาก

2 โยชูวาก็เรียกบรรดาคนอิสราเอล ทั้งพวกผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "ข้าพเจ้าแก่และมีอายุมากแล้ว

3 ท่านทั้งหลายได้เห็นสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้กระทำต่อบรรดาประชาชาติเหล่านี้เพื่อเห็นแก่ท่าน เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงสู้รบเพื่อท่าน

4 ดูก่อน ประชาชาติที่เหลืออยู่นั้น ข้าพเจ้าได้จับสลากแบ่งให้เป็นมรดกแก่ตระกูลของท่านร่วมกับประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้ขจัดออกเสีย ตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดนจนถึงทะเลใหญ่

ทางทิศตะวันตก

5 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงผลัดถิ่นเขาออกไปให้พ้นหน้าท่าน และทรงขับไล่เขาให้ออกไปพ้นสายตาของท่าน และท่านจะได้ยึดครองแผ่นดินของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสัญญาไว้ต่อท่าน

6 เพราะฉะนั้นจึงมีความกล้าในการที่จะรักษาและกระทำตามสิ่งสารพัดซึ่งเขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อจะไม่ได้หันไปทางขวามือ หรือทางซ้ายมือ

7 เพื่อว่าท่านจะมีได้ปะปนกับประชาชาติเหล่านี้ ซึ่งเหลืออยู่ท่ามกลางท่าน หรือออกชื่อพระของเขา หรือปฏิญาณในนามพระของเขา หรือปรนนิบัติพระนั้น หรือกราบลงนมัสการพระนั้น

8 แต่ท่านจงติดพันอยู่กับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านดังที่กระทำอยู่จนทุกวันนี้

9 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ประชาชาติที่ใหญ่โตและแข็งแรงออกไปให้พ้นหน้าท่าน ส่วนท่านเองก็ยังไม่มียุติต่อด้านท่านได้จนถึงวันนี้

10 พวกท่านคนเด็วยจะขับไล่หนึ่งพันคนให้หนีไป เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

(1) ยชว 21:44; 22:4 (2) พบญ 31:28 (3) อพย 14:14; พบญ 1:30 (4) ยชว 13:2, 6 (5) อพย 23:30; 33:2 (6) พบญ 5:32; ยชว 1:7 (7) อพย 20:5; 23:13, 33 (8) พบญ 10:20 (9) พบญ 7:24; 11:23; ยชว 1:5 (10) อพย 14:14; ลนต 26:8

ต่อสู้เพื่อท่านดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้

11 เพราะฉะนั้นจงระวังตัวให้ดีที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

12 เพราะว่าถ้าท่านหันกลับและเข้าร่วมกับประชาชาติเหล่านี้ที่เหลืออยู่ในหมู่พวกท่านโดยแต่งงานกับเขา คือท่านแต่งงานกับหญิงของเขา และเขาแต่งงานกับหญิงของท่าน

13 ท่านจงทราบเป็นแน่เถิดว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะไม่ทรงขับไล่ประชาชาติเหล่านี้ออกไปให้พ้นหน้าท่าน แต่เขาจะเป็นบ่วงและเป็นกับดักท่าน เป็นหอกข้างแคร่เป็นหนามยอกตา จนกว่าท่านจะพินาศไปจากแผ่นดินที่ดีนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

14 ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้ากำลังจะ เป็นไปตามทางของโลกแล้ว ท่านทุกคนได้ทราบอย่างสุดจิตสุดใจของท่านแล้วว่า ไม่มีสักสิ่งเดียวซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านตรัสเกี่ยวกับท่านแล้ว ล้มเหลวไป สำเร็จหมดทุกอย่าง ไม่มีสักอย่างเดียวที่ล้มเหลว

15 สิ่งสารพัดที่ดีซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านสัญญาเกี่ยวกับท่านได้สำเร็จเพื่อท่านฉันใด

พระเยโฮวาห์ก็จะทรงนำสิ่งสารพัดที่ร้ายมาถึงท่าน จนกว่าพระองค์จะทำลายท่านเสียจากแผ่นดินอันดีนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเช่นเดียวกัน

16 ถ้าท่านทั้งหลายละเมิดพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้และไปปรนนิบัติพระอื่น และกราบลงนมัสการพระอื่น แล้วพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จะพลุ่งขึ้นต่อท่านแล้วท่านจะพินาศไปอย่างรวดเร็วจากแผ่นดินที่ดี ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน”

โยชูวา พวกผู้ใหญ่และบรรดาคนอิสราเอลปฏิญาณว่าจะปรนนิบัติพระเจ้า

24 แล้วโยชูวาก็รวบรวมบรรดาตระกูลคนอิสราเอลมาที่เชเคม แล้วเรียกพวกผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ของอิสราเอลแล้ว เขาก็มาปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้า

2 แล้วโยชูวากล่าวกับประชาชนทั้งสิ้นว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ในกาลดึกดำบรรพ์บรรพบุรุษของเจ้าอยู่ฟากแม่น้ำข้างโน้น คือ

(11) ยชว 22:5 (12) พบญ 7:3-4; อสร 9:2; นหม 13:25; 2 ปต 2:20-21

(13) อพย 23:33; 34:12 (14) ยชว 21:45; 1 พกษ 2:2 (15) ลนต 26:14-39

(16) พบญ 4:24-28 (1) ปฐก 35:4; ยชว 23:2; 1 ซมอ 10:19 (2) ปฐก 11:7-32

เท-ราห์ บิดาของอับราฮัมและของนาโฮร์ และเขาปรนนิบัติพระอื่น

3 แล้วเราได้นำบิดาของเจ้าคืออับราฮัมมาจากปากแม่น้ำข้างโน้น และนำเขามาตลอดแผ่นดินคานาอัน กระทำให้เชื้อสายของเขามีมากมาย เราให้อิสอัคแก่เขา

4 เราให้ยาโคบและเอซาวแก่อิสอัค และเราได้ให้แดนเทือกเขาเสอีร์แก่เอซาวเป็นกรรมสิทธิ์ แต่ยาโคบและลูกหลานของเขาได้ลงไปในอียิปต์

5 และเราได้ใช้โมเสสกับอาโรนมา และเราได้ให้ภัยพิบัติเกิดแก่อียิปต์ด้วยสิ่งที่เรากระทำท่ามกลางเขาเหล่านั้น และภายหลังเราได้นำเจ้าทั้งหลายออกมา

6 แล้วเราก็นำบรรพบุรุษของเจ้าออกจากอียิปต์และเจ้าทั้งหลายมาถึงทะเล และชาวอียิปต์ได้ไล่ตามบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายด้วยรถรบและพลม้ามาถึงทะเลแดง

7 และเมื่อเขาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ก็บันดาลให้ความมืดเกิดขึ้นระหว่างเจ้าทั้งหลายและชาวอียิปต์ และกระทำให้ทะเลท่วมมิดเขา นัยน์ตาของเจ้าทั้งหลายได้เห็นสิ่งที่เรากระทำในอียิปต์ และเจ้าทั้งหลายอยู่

ในถิ่นทุรกันดารซันาน 8 และเราก็นำเจ้าทั้งหลายมาที่แผ่นดินของคนอามอไรต์ซึ่งอยู่ที่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น เขาสู้รบกับเจ้าทั้งหลาย และเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้า และเจ้าทั้งหลายยึดครองแผ่นดินของเขาและเราก็นำลายเขาให้พ้นหน้าเจ้า

9 คราวนั้นบาลาคบุตรชายคิปุ-โปร์กษัตริย์เมืองโมอับได้ลุกขึ้นต่อสู้กับอิสราเอล เขาใช้ให้ไปตามบาลาอัมบุตรชายเบโอร์มา ให้แข่งเจ้าทั้งหลาย

10 แต่เราไม่ฟังบาลาอัม เพราะฉะนั้นเขาจึงอวยพรเจ้าทั้งหลายเรื่อยไป ดังนั้นเราจึงช่วยเจ้าให้พ้นมือของเขา

11 และเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดน มาที่เมืองเยรีโค และชาวเมืองเยรีโคต่อสู้กับเจ้า และคนอามอไรต์ คนเปริสซี คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเกอร์กาซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส และเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้าทั้งหลาย

12 และเราได้ใช้ตัวต่อไปข้างหน้าเจ้าทั้งหลาย ซึ่งขับไล่กษัตริย์ทั้งสองของชาวอามอไรต์ไปเสียให้พ้นหน้าเจ้า ไม่ใช่ด้วยดาบหรือด้วยธนูของเจ้า

13 เราได้ยกแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่

(3) ปฐก 12:1, 3; 21:1-8 (4) ปฐก 25:24-26; 36:8 (5) อพย 3:10; 7-10

(6) อพย 12:37 (7) อพย 14:20; พญ 4:34 (8) กตว 21:12-35 (9) กตว 22:2-14

(10) กตว 23:11, 20 (11) ยชว 3:14, 17 (12) อพย 23:28 (13) พญ 6:10-11

ได้เห็นเอยกายบนนั้น และยกเมืองซึ่งเจ้าทั้งหลายไม่ต้องสร้างให้แก่เจ้าและเจ้าทั้งหลายได้เข้าอยู่ เจ้าได้กินผลของสวนองุ่นและสวนมะกอกเทศซึ่งเจ้าไม่ต้องปลูก'

14 เหตุฉะนี้ บัดนี้จงยำเกรงพระเยโฮวาห์และปรนนิบัติพระองค์ด้วยความจริงใจและด้วยความจริง จงทิ้งพระเหล่านั้นซึ่งบรรพบุรุษของท่านได้เคยปรนนิบัติที่ฟากแม่น้ำข้างโน้น และในอียิปต์เสีย และท่านทั้งหลายจงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์

15 และถ้าท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด จะปรนนิบัติพระซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำข้างโน้นที่บรรพบุรุษของท่านได้เคยปรนนิบัติ หรือพระของคนอโมไรต์ในแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์"

16 ฝ่ายประชาชนทั้งหลายจึงตอบว่า "ขอพระเจ้าอวยยอมให้ข้าพเจ้าทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่นเลย

17 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์

นั้นทรงนำข้าพเจ้าทั้งหลายและบรรพบุรุษของข้าพเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และออกจากเรือนทาสนั้น และเป็นผู้ทรงกระทำหมายสำคัญยิ่งใหญ่ทั้งหลายท่ามกลางสายตาของพวกข้าพเจ้า และทรงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายไว้ตลอดทางที่ข้าพเจ้าได้เดินไป และท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งพวกข้าพเจ้าผ่านไป

18 และพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ชนชาติทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าข้าพเจ้า คือคนอโมไรต์ผู้ซึ่งอยู่ในแผ่นดินนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย"

19 แต่โยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า "ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ไม่ได้ ด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหวงแหวน พระองค์จะไม่ทรงอภัยการละเมิดหรือความบาปของท่าน

20 ถ้าท่านทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่นแล้วพระองค์จะทรงหันกลับและกระทำอันตรายแก่ท่าน และผลาญท่านเสีย หลังจากที่พระ

(14) ปฐก 17:1; พพย 10:12; 18:13; ยชว 24:2, 23

(15) ปฐก 18:19; อพย 23:24, 32; ยชว 24:2; นรธ 1:15 (18) สดต 116:16

(19) อพย 20:5; 23:21; ลนต 11:44-45 (20) ยชว 23:15; 1 พศต 28:9; อสร 8:22

องค์ทรงกระทำดีต่อท่านแล้ว”
 21 และประชาชนกล่าวแก่โยชูวาว่า “เรามีได้ แต่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์”
 22 แล้วโยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า “ท่านทั้งหลายเป็นพยานปรีกปราตนเองว่า ท่านได้เลือกพระเยโฮวาห์ เพื่อปรนนิบัติพระองค์นะ” และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยาน”
 23 ท่านจึงกล่าวว่า “เพราะฉะนั้น บัดนี้จึงทิ้งพระอื่นซึ่งอยู่ในหมู่พวกท่านนั้นเสีย และโน้มจิตใจของท่านเข้าหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล”
 24 และประชาชนกล่าวแก่โยชูวาว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์”
 25 ดังนั้น โยชูวาก็ได้กระทำพันธสัญญากับประชาชน และวางกฎเกณฑ์และกฎให้แก่เขาในวันนั้นที่เมืองเซเคม
 26 และโยชวาก็จารึกถ้อยคำเหล่านี้ ไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของพระเจ้า และท่านได้เอาก่อนหินใหญ่ตั้งไว้ที่ใต้ต้นไม้ที่ในสถานบริสุทธิ์แห่งพระเยโฮวาห์
 27 และโยชูวากล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า “ดูเถิด ศิลาที่อันนี้

จะเป็นพยานปรีกปราเรา เพราะศิลานี้ได้ยินพระวาทะทั้งสิ้นแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งตรัสแก่เรา จึงจะเป็นพยานปรีกปราท่าน เกือบกว่าท่านจะปฏิเสธพระเจ้าของท่าน”
 28 แล้วโยชวาก็ปล่อยให้ประชาชนกลับไปยังที่มรดกของตนทุกคน

ความตายและการฝังศพ ของโยชูวา

29 อยู่มา ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้โยชูวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ก็สิ้นชีวิต มีอายุหนึ่งร้อยสิบปี
 30 และเขาก็ฝังท่านไว้ในที่ดินมรดกของท่านที่เมืองทิมนาทเสราห์ ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ทิศเหนือของยอดเขากาอัส
 31 คนอิสราเอลได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตลอดสมัยของโยชูวา และตลอดสมัยของพวกผู้ใหญ่ผู้ซึ่งได้ทราบถึงบรรดาพระราชกิจซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล
 32 กระดูกของโยเซฟซึ่งชนอิสราเอลนำมาจากอียิปต์นั้น เขาฝังไว้ที่เมืองเซเคม ในส่วนที่ดินซึ่งยาโคบซื้อไว้จากลูกหลานของฮาโมร์บิดาของเซเคมเป็นเงิน

(22) สดต 119:173 (23) ปฐก 35:2; ยชว 24:14 (24) อพย 19:8; 24:3, 7
 (25) อพย 15:25; ยชว 24:1 (26) ปฐก 28:18 (27) ปฐก 31:48 (28) วนล 2:6-7
 (29) วนล 2:8 (30) ยชว 19:50; วนล 2:9 (31) พบท 11:2 (32) ปฐก 33:19; 50:25

โยชูวา 24

หน้า 502

หนึ่งร้อยแผ่น ที่นี้ตกเป็นมรดก
ของลูกหลานโยเซฟ
33 และเอเลอาซาร์บุตรชายของ
อาโรนก็สิ้นชีวิต และเขาฝังศพ

ท่านไวโนเนินเขาซึ่งเป็นของฟี-
เนห์บุตรชายของท่าน ซึ่งได้
มอบไว้ให้เขาในแดนเทือกเขา
เอฟราอิม

(33) อพย 6:25; 7:23; 28:1; กตว 20:28; ยชา 14:1